

SA SVIH STRANA

**BROJ
672
GODINA
XIV**

Sibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

CIJENA 20 DINARA

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 4. KOLOVOZA 1965. GODINE

Proslavljen DAN USTANKA

Dan ustanka u Hrvatskoj svečano je proslavljen na teritoriju šibenske općine. Glavne svečanosti održane su u Pirovcu i Bratiškovcima. Proslava u Pirovcu obilježena je otkrićem spomen-biste Josipu Čubriću, istaknutom španskom borcu, revolucionaru i organizatoru narodnog ustanka u Varešu, gdje je u prvim borbama s neprijateljem poginuo krajem 1941. godine. Ovoj svečanosti su, pored brojnih mještana i gostiju, prisustvovali predstavnici društveno-političkih organizacija šibenske općine. Nakon kraćeg govora, u kojem je osvjetljen lik ovoga revolucionara, društveno-politički aktivisti i prvoborci ovog kraja položili su vijenac na grob Josipa Čubrića. Spomen-bistu izradio je Vinko Matković, akademski kipar iz Rijeke.

U Bratiškovcima je Dan ustanka proslavljen završetkom radova na elektrifikaciji sela. Tom su prilikom održane prigodne svečanosti, a u toku poslijepodneva nastavljeno je narodno veselje. Slične svečanosti organizirane su i u Vodicama, Primoštenu i Lozovcu. Jedna posebna delegacija Udruženja boraca NOR-a šibenske općine položila je vijenac na otoku Molatu, na mjestu gdje se za vrijeme rata nalazio talijanski koncentracijski logor u kojem je izgubilo živote više desetaka šibenskih rodoljuba.

U Šibeniku je Dan ustanka obilježen brojnim izletima koje su za svoje članove priredile radne organizacije. Prazničkog dana organizirane su sportske priredbe, među kojima i nastup čehoslovačkih nogometaša koji su se susreli sa šibenskim drugoligašem. (i. j.)

PLENUM OPĆINSKOG SINDIKALNOG VIJEĆA

Na posljednjem proširenom plenumu Općinskog sindikalnog vijeća, kojem su prisustvovali Marin Bakica, potpredsjednik Kotarskog sindikalnog vijeća i Marin Vukman, organizacioni sekretar Kotarskog komiteta SK Split, u centru pažnje nalazila se rasprava o provođenju u život novih privrednih mjera.

Akontacija - tko i kako?

Konstatirano je da su Općinsko sindikalno vijeće i sindikalne organizacije već punih mjesec dana intenzivno djelovali u pripremama na objašnjavanje novih privrednih mjera u svim radnim organizacijama i stručnim sindikalnim odborima. U gotovo svim kolektivima vrše se preračunavanja i ispituje položaj radnih organizacija u novim uvjetima privredivanja, pa se uskoro očekuje jasnija situacija, posebno u onim granama i kolektivima koji će se naći u nešto nepovoljnijem položaju. To se naročito odnosi na riblju i tekstilnu industriju, te na sektor ugostiteljstva i građevinarstva.

Rasprava se najvećim dijelom vodila o tome kako da se kompenziraju povećani životni troškovi koji su nastali uslijed provođenja novih privrednih mjera. Zauzet je stav da se prethodno preispita sadašnji položaj radnih organizacija, a da se do završetka ove akcije u granicama mogućnosti svakog kolektiva odredi akontacija kao privremeno rješenje. Raspravljajući o valorizaciji osobnih dohoda, na plenumu je prevladalo mišljenje da to povećanje bude isključivo zavisno o stvarnim proizvodnim mogućnostima, pa je preporučeno da se ne ide na linearno povećanje osobnih dohoda, već da se usklade odnosi u dosadašnjoj raspodjeli, odnosno da se teži ka otklanjanju slabosti koje su pratile raspodjele dohoda unutar radnih kolektiva. To je u sadašnjem času prvenstveni zadatak organa upravljanja i sindikalnih organizacija u kolektivima. Posebno je istaknuto da porast osobnih dohoda bude u skladu s povećanom produktivnošću i da vodi računa o odnosima fondova prema osobnim dohocima. Kod isplate akontacija data je preporuka da ona ne bude linearna, već da njezina visina zavisi o kategorijama osobnih dohoda. Ukoliko bi se akontacija isplaćivala linearno, onda bi, kako je, rekao jedan od diskutanata, u prvom redu bili pogodni radnici s nižim primanjima, a oni s većim osobnim dohocima dobili bi više nekoliko tisuća dinara negoli to iznose povećani troškovi života. Ili

kako je istakao drugi diskutant, isplata akontacija ne rješava u potpunosti sav problem, već rješenje treba tražiti u intenzifikaciji privredivanja, u iznalaženju rezervi, u smanjenju proizvodnih troškova, uopće u efikasnijem poslovanju svake radne organizacije. U toku rasprave bilo je riječi i o tome iz kojih izvora isplaćivati akontaciju. Stalo se na stanovište da se to izvrši iz dijela onih sredstava koja ostaju radnoj organizaciji nakon smanjenja doprinosa na osobne dohotke. I to u sadašnjem času treba da bude privremeno rješenje sve do donošenja novih pravilnika o raspodjeli. One radne organizacije čiji su osobni dohodi iznad prosječnih osobnih dohoda u komuni nemaju potrebe za isplatom akontacija, a isto to vrijedi i za one kolektive koji nakon svakoga periodičnog obračuna daju izvjesna sredstva radnicima i službenicima. Govoreći o kompenzaciji na

povećane životne troškove, drug Marin Bakica je, između ostalim, rekao da se ne teži ka linearnom povećanju, već da se odmah pristupi mijenjanju odnosa između viših i nižih kategorija osobnih primanja. Sindikat treba da pruži punu pomoć radnim organizacijama u daljnjem tumačenju novih privrednih mjera i sagledavanju perspektive, kako onih kolektiva koji će poslovati u povoljnijim, tako isto i onih koji će poslovati u nešto nepovoljnijim uvjetima.

Na plenumu je također izraženo mišljenje da kod komunalnih usluga treba spriječiti svake neopravdano povećanje cijena jer bi se to moglo negativno odraziti na životni standard radnih ljudi, a što je protivno novim privrednim mjerama.

Raspravljajući o pripremama za održavanje godišnjih skupština u sindikalnim organizacijama i forumima, na plenumu

je zaključeno da se godišnji skupovi u sindikalnim organizacijama održe do 20. listopada, u strukovnim odborima do 15. studenoga, a godišnja konferencija Općinskog sindikalnog vijeća do 15. prosinca ove godine. Izuzetak čine sindikalne podružnice na sektoru građevinarstva, koje su dužne održati samo iz vanredne skupštine radi izbora delegata za skupštinu Općinskog sindikalnog vijeća.

Na plenumu je posebno skrenuta pažnja sindikalnim podružnicama da kod predlaganja kandidata za izvršni, odnosno sindikalni odbor vode računa o kvaliteti predloženih osoba. Posebno treba svratiti pažnju na to da predsjednik i tajnik budu osobe koje će po svojim radnim i moralnim kvalitetama moći odgovoriti na tim dužnostima.

Veće sindikalne podružnice dužne su da za skupštine pripreme izvještaj i referat o narednim zadacima. U izvještaju

U petak je u Domu Armije održano savjetovanje o lovstvu. Savjetovanju je prisustvovao i Karlo Mrazović, predsjednik Lovачkog saveza Hrvatske i predsjednik pokreta »Goranici«.

U tezama za ovo savjetovanje i u diskusiji istaknuto je da je posljednjih nekoliko godina na našem području postignut značajan uspjeh u sprovođenju Zakona o lovstvu, da sve lovačke organizacije poštuju lovostaju, da su određeni lovni dani, te broj divljači koju lovac može ubiti u jednom danu, da je četvrtina lovnog terena društava pod zabranom, da više nema javne prodaje ubijene divljači od strane pojedinih lovaca, itd. Kad se zna — istaknuto je u tezama — da su donedavno lovci ubijali nekontrolirano, da su ubijali divljač svaki dan, da su je nesavjesno prodavali i time imali svoju ekonomsku računnicu, onda je postignuti uspjeh više nego zadovoljavajući. Međutim, na savjetovanju je istaknuto i mnogo slabosti, nesuglasica i nerazumijevanja, osobito što se tiče odnosa Sumskog gospodarstva u Šibeniku, organa vlasti i drugih organizacija vezanih za lovstvo prema lovačkim organizacijama i Lovачkom savezu općine.

Naime, istaknuto je da i pored toga što je novi Zakon o lovu postavio pred komunu da ona bude osnovni regulator lovne privrede, tj. da ona donosi odluke o broju lovštata i lovačkih organizacija, da ona određuje granice lovišta, da ih daje na upravljanje lovačkim ili privrednim organizacijama, da dosad nije došlo do suradnje između Skupštine općine i Lovачkog saveza općine iako na našoj regiji postoje dobri uvjeti za razvoj lovstva. Dogadalo se, na primjer, i to da lovac za vrijeme lovostaja ubije zeca i bude uhvaćen od strane lovačvara, a da sud riješi da prekršitelj nadoknadi lovačkoj organizaciji štetu od 2.000 dinara, lako lovačka organizacija plaća jednoga živog zeca 9.000 dinara. Ili drugi primjer: predsjednik lovačkog društva uhvati poljara gdje postavlja zamke. Lovачka organizacija preda slučaj sudu — i poljar bude oslobođen.

Kako na našem području lovstvo i turizam idu nekako

LOVCI NEGODUJU

paralelno, to su lovačke organizacije u ovoj godini sklopile ugovor na 1100 komada jarebica, 150 komada zečeva i 200 komada prepelica, u ukupnoj vrijednosti od 5.200 dolara. Pored toga, naručeno je iz Pule 230 komada fazana koji će odmah biti pušteni u lovišta, kako bi se najesen mogli dati na odstrel turistima. Usporedo s tim ide i lov na grabežljivce. Za vrijeme lovne godine lovci su ubili 212 lisica, 1 vuka, 32 lasice, 2 čaglja, 13 divljih mačaka, 2 jazavca, 23 kune, 162 kopcica i jastreba, 816 vrana, 56 svraka, itd.

Nakon iznesenih nepravilnosti o radu oko oduzimanja lovnih terena lovačkim organizacijama i sličnih pojava, prešlo se na diskusiju, u kojoj je učestvovao i drug Karlo

treba obraditi organizaciju i metod rada, mjesto i ulogu sindikalne podružnice u rješavanju pitanja proizvodnje i produktivnosti, samoupravljanja, unutrašnje raspodjele, životnog standarda obrazovanja radnika stanje higijensko - tehničke zaštite pri radu, i dr. Posebno treba obratiti pažnju pitanjima intenzifikacije privredivanja, što je od značaja u provođenju privredne reforme.

Referat treba da obuhvati i društveno - političku ulogu i zadatke sindikalne podružnice na mobilizaciji cijeloga radnog kolektiva radi prihvaćanja i provođenja u život novih privrednih mjera, sagledavanja položaja radne organizacije u novonastaloj situaciji i doprinosa kojeg kolektiva mogu pružiti u stabiliziranju privrede. Nadalje na godišnjim je sastancima potrebno donijeti zaključke o radu za naredno dvogodišnje razdoblje. To su prvenstveno zadaci koji se odnose na novi privredni sistem i aktivnosti koje će sindikalne podružnice poduzimati na stvaranju boljih uvjeta za povećanje produktivnosti i puno korištenje svih materijalnih i ljudskih rezervi. (jj)

NA VISINI KOJA »OSAMUCUJE«, OD KOJE SE DOBIVA VRTOGLAVICA, NAS JE FOTOREPORTER ZA VAS SNIMIO GRADNJU MOSTA U KANALU, IAKO UZ VELIKI VLASTITI RIZIK. O TOME ČITAJTE NA 3. STRANICI. NA SLICI RADNIK »MOSTOGRADNJE« IZ BEOGRADA.

KOLIKO TROSIMO ZA CIGARETE?

Cijene ne miruju. Poskupije je i duhan. Poskupjele su cigarete. Dvadeset komada »Drine« sada stoji 200 dinara. Svaka cigareta, dakle, tačno 10 dinara. Pušači su na mucu. Nije se lako »otarasiti« jedne nezdrave navike, a s druge strane izdaci za pušački užitak odjednom su osjetno porasli. No, ne treba »kukati« što su cigarete poskupjele. Bez njih se može, a bez kruha se teže prolazi. Imali smo to na umu kada smo poslije u potragu za podacima koji će nam odgovoriti na pitanje: koliko Šibenčani puše? Dobili smo ove podatke i zaključak je da pušimo mnogo. Poduzeće »Duhan«, ispostava Šibenik, prodala je do početka srpnja cigareta u vrijednosti od 151 milijun 315 tisuća dinara. Trgovinsko poduzeće »Sloga« u svojim prodavaonicama je »rasparčalo« cigarete u vrijednosti od blizu 30 milijuna dinara. Budući da ta dva punkta nisu jedini »izvori« na kojima se šibenski pušači opskrbljuju suvremenim otrovom — nikotinom — možemo zaključiti da zbilja mnogo vrijednih dinara — »prepustimo dimu«!

DOBAR START STUDENT-SERVISA

Ustanova Student - servis ustrojena je u veljači ove godine. Prema tome joj vijek nije dug. No, iako je kratko vrijeme prošlo od njezina osnivanja, ustanova se već afirmirala. Prema obavještenju voditelja Student - servisa Marina Matijaša šibenski su studenti i srednjoškolci, a ima ih oko 100, do sada preko Student-servisa zaradili milijun dinara. Radili su na mnogim stranama i obavljali različite poslove, pored ostalog: čistili brodove, uređivali nasade, obavljali administrativne poslove, radili na recepcijama, itd. Šibenske privredne organizacije su otvorile vrata članovima Student-servisa i zadovoljne su poslovima što su ih oni obavili.

PINICE NE »SPAVAJU«

Dokle je dogurala turistička sezona najbolje nam može posvjedočiti »zaposlenost« »pinica«. Ovih u dana trajekti zbilja u »punom pogonu«. Prema raspoloživim podacima, pinice su s obale na Martinšku i obratno do početka srpnja prevezle 15.960 osobnih kola. Istovremeno je »prebačeno« 20.735 osobnih kola sa stranom registracijom. U navedenom razdoblju prevezeno je preko šibenskog kanala i 7.600 autobusa i 16.000 teretnih vozila. U kolovozu se očekuje najveći pritisak motoriziranih »nomada«. Ima ih koji vele da bi splavi mogle bolje, brže i tačnije raditi. Nećemo ulaziti u polemiku, ali nam se čini da je prijeko potrebno kazati da osoblje na pinicama radi svakodnevno po dvanaest sati. A zbilja se kroz to vrijeme čovjek može umoriti.

»ISHRANA« POVEĆALA PROMET

Šibensko trgovinsko poduzeće »Ishrana« čedo je integracionih zahvata u šibenskoj komuni. Čini se da je u ovome konkretnom slučaju integracija s uspjehom položila ispit. Da je tako, posvjedočilo bi nam niz podataka. Ovdje koristimo samo neke. Evo jednoga: u prvom polugodištu ove godine poduzeće »Ishrana« je prometu robe u vrijednosti od 887 milijuna 755 tisuća dinara. U istom razdoblju prošle godine promet je iznosio 677 milijuna tisuća dinara. Ta radna organizacija trenutno zapošljava 192 osobe. U taj broj nisu uključeni učenicima u privredi. Poduzeće obavlja usluge u dvadeset prodavaonica. Od toga broja pet prodavaonica posluje na principu samoposluživanja.

KOLIKO CE UCENIKA BITI UPISANO U SREDNJE SKOLE?

Pitanje je sasvim jednostavno i na nj ne bi trebalo baš dugo čekati odgovor. Pa, ipak nije tako. Još se uvijek, na primjer, ne zna koliko će svršenih osnovaca biti primljeno na izučavanje zanata. Kako sada stoje stvari, moglo bi se dogoditi da se priličan broj učenika koji su završili osnovno školovanje ne uspije upisati u škole drugog stupnja. Poznato nam je da je Gimnazija u Šibeniku upisala u prve razrede 237 učenika. Valjda ćemo narednih dana moći donijeti potpune podatke! (B)

Od 1. kolovoza ove godine plaćat će se nove stanarine. Prijedlozi o tome već su izrađeni i mi donosimo. Konačno odluku o plaćanju novih stanarina donijet će Skupština općine Šibenik. Kako će posao oko izrade pojedinačnih rješenja trajati nekoliko mjeseci, to će, da bi se ublažilo plaćanje odjednom, građani uplaćivati akontaciju.

U sklopu nove privredne reforme važno mjesto zauzima i pitanje novih stanarina. Naime, iz dosadašnjih stanarina nisu se mogla osigurati ni najnužnija sredstva za održavanje postojećega stambenog fonda, a kamoli sredstva koja bi omogućila izvjesnu akumulaciju kojom bi se vršila zamjena, odnosno reprodukcija stambenih zgrada, kao što bi bilo normalno i neophodno. Radi toga je već prije bilo govora o uvođenju ekonomskih stanarina, tj. takvih stanarina kojima bi se osigurala izvjesna sredstva za održavanje stambenog fonda i za zamjenu dotrajalih stanova. To je pitanje u posljednje vrijeme postalo od neodgodive naravi, te je moralo biti obuhvaćeno u sklopu novih privrednih mjera, koje, ustalost, idu za tim da uspostave realne odnose vrijednosti svih proizvoda i usluha.

S obzirom da je taj problem dosta osjetljiv, jer neposredno utiče na standard svakog doma-

ćinstva, rezolucijom Savezne skupštine je određeno da se nove stanarine provedu etapno. Prva mjera u tom pogledu, a koja je sadržana u Zakonu o revalorizaciji stambenih zgrada, predviđa izjednačavanje vrijednosti svih zgrada i stanova (na bazi cijena u građevinarstvu u prosincu 1964. godine), pa prema tome i izjednačavanje stanarina. Takvo postavljanje novih stanarina rukovodeno je posebnim razlozima — pravičnosti, jer je pored stalnog porasta cijena gradnji stambenih zgrada došlo i do razlika u stanarinama zgrada koje su građene do 1964. godine i stanova koji su građeni kasnije, tj. od 1. XII 1964. godine. Ta razlika nema nikakvog opravdanja i dovodi osobe koje su prije uspjele riješiti svoj stambeni problem u jedan povlašteni položaj prema onima koji su duže čekali na stan, tj. koji su ga dobili krajem 1964. ili kasnije. Treba istaći i to — da takvo izjednačavanje ne znači uvo-

Nove stanarine

denje jednakih stanarina za sve stanove, bez obzira na kvalitet ili kategoriju stana, iako praktički razlike i kvalitet postoje samo između stanova izgrađenih prije 1. siječnja 1960. godine i novijih, jer među onima izgrađenim do 1960. godine ima i takvih koji su sasvim dotrajali i primitivno građeni. Razlika između tih i novijih stanova (u pogledu stanarine) i dalje će postojati, jer se revalorizacija na te zgrade vrši na bazi utvrđene vrijednosti stana, tj. stanarina utvrđenih sistemom bodovanja po kojem su razlike u kvaliteti stanova došle potpuno do izražaja.

Zbog svega se toga prema novom prijedlogu akontacija na postojeće stanarine, koji još treba da usvoji Skupština općine, predviđa, prema vrijednosti jednog metra kvadratnog korisne stambene površine, ovakav način plaćanja akontacija:

- u kućama koje su useljene do kraja 1959. godine akontacija obuhvaća dosadašnju stanarinu plus 66 posto više od toga iznosa;
- u kućama koje su useljene do kraja 1960. godine akontacija obuhvaća 50 posto veći iznos od sadašnje stanarine;
- u kućama koje su useljene do kraja 1961. godine akontacija obuhvaća 35 posto veći iznos od dosadašnje stanarine;
- u kućama koje su useljene do kraja 1962. godine akontacija obuhvaća 20 posto veći iznos od dosadašnje stanarine;
- u kućama koje su useljene do kraja 1963. godine akontacija obuhvaća 10 posto veći iznos od dosadašnje stanarine;
- u kućama koje su useljene

do 1. XII 1964. godine akontacija obuhvaća 5 posto veći iznos od dosadašnje stanarine.

Dakle, vidi se da su stanovi koji su useljeni u novije vrijeme imali sve veće cijene po jednom metru, pa prema tome i veće stanarine, a da su stanari koji su prije riješili svoj stambeni problem bili, zbog nižih cijena izgradnja, u povlaštenom položaju što se tiče stanarina, te da je izvjesno ublažavanje disproporcije bilo neophodno.

ISPRAVAK ROKA AMORTIZACIJE

U prijedlogu u novim stanarinama dolazi i do još jedne izmjene. Naime, dosad je nekim zgradama na našem području rok amortizacije bio produžen od 100 na 120 godina. Zbog toga je i stanarina plaćana u nižem iznosu. Novim mjerama ponovo se uspostavlja jedinstveni rok amortizacije od 100 godina, pa će tako oni stanari koji su stanovali u zgradama čiji je rok amortizacije bio 120 godina plaćati od 1. kolovoza nešto veću stanarinu (u iznosu od 16 posto većem od dosadašnje stanarine). Taj iznos oni će uplaćivati skupa sa dosadašnjom stanarinom i akontacijom na nove revalorizirane stanarine.

Dogodi li se da nosilac stanskog prava uplati na ime akontacije manje nego što iznosi nova stanarina, onda će tu razliku nadoknaditi u jednakim mjesečnim obrocima kroz onoliko mjeseci koliko je plaćao akontaciju. Ako pak nosilac stanskog prava uplati akontaciju više nego što treba, onda će se taj iznos uračunati u stanarinu za idući mjesec.

Posao oko izrade pojedinačnih rješenja bit će dovršen do 1. prosinca 1965. godine.

J. G.

IZ KANCELARIJE SUCA ZA PREKRŠAJE

Tko griješi?

CELIC STIPE i CELIC RADE iz Slivna zaposleni su kao konobari u kolodvorskoj restauraciji na željezničkoj stanici Perković. Oni su, možda, i dobri konobari, ali su se ovih dana ogriješili o konobarsku etiku. Naime, Stipe i Rade su, i pored upozorenja milicionera, davali alkoholno piće već pijanom gostu. Zbog toga je protiv njih podnesena prijava suda za prekršaje, koji ih je zbog toga čina kaznio novčanom kaznom od po 10.000 dinara. Valjda će ih ta kazna »urazumiti«.

* * *

MIRKO JERAT, ŠIME KOVAČ i MIRKO SKRACIĆ su poslije pola noći u napaćenom stanju svirali i pjevali pred kućom Jakova Mudronje u Murteru. Milicioner koji se tu našao upozorio ih je da prestanu, ali oni nisu »marili« na to upozorenje. Zbog toga je došlo do »razmjene mišljenja«. Ta »razmjena mišljenja« nije prošla nezapaženo, pa je u vezi s tim slučajem podnesena prijava suda za prekršaje. Neposlušni mladići kažnjeni su sa po 6.000 dinara.

* * *

IVE PUTNIKović iz Murtera omlaovavao je službenika milicije prilikom njegovog uređivanja. Naravno, na to nije imao pravo i ogriješio se o zakone. Njegova nepotrebna intervencija nije prošla bez posljedica. Prijavljen je za »razgovor« kod suda za prekršaje. Nakon toga razgovora sudac je kaznio Ivu sa 10.000 dinara. To će ga, valjda, opametiti da više ne intervenira u prilikama kada nije za to pozvan.

* * *

Zapadnonjemački državljani PAUER RLIDIGER zatečen je kako na području Primoštena obavlja podmorski ribolov. No, on za to nije imao uredno izdanu dozvolu. Znači, učinio je prekršaj. Zbog toga je taj strani posjetilac posjetio suda za prekršaje, koji mu je izrekao novčanu kaznu. Pauer je kažnjen sa 10.000 dinara.

* * *

Belgijski državljani TROCH JAN LUDOVIK voli, kako izgleda, brzo i nepropisno voziti. Prošlih je dana to dokazao i u našoj zemlji. On je, naime, pretjecao teretni automobil kod mjesta Jasenovo, iako mu je iz suprotnog smjera nailazio automobil čehoslovačke registracije. Pretječući se, Troch je ušao u škaru, sudario se i pri tom drugim vozilima nanio štetu od nekoliko stotina tisuća dinara. Zbog toga je protiv njega podnesena prijava suda za prekršaje, koji je belgijskog državljanina kaznio s ukupnim iznosom od 14.000 dinara.

(SS)

Cijene i marža

Odjel za privredu Skupštine općine Šibenik, izvršavajući zaključak sa sjednice Savjeta za robni promet i turizam Skupštine općine, donio je 26. srpnja rješenje o određivanju maloprodajnih cijena nekim artiklima i rješenje o određivanju marži. Cijene koje su određene u maloprodaji odnose se na sljedeće artikle: crni, polubijeli i bijeli kruh, šećer u kristalu i kockama, rafinirano ulje, rimfuzno i u flašama, brašno grupe B i C. Prema ovom rješenju cijena crnom kruhu iznosi 140 dinara, polubijelom 176 a bijelom kruhu 210. Šećer u kristalu prodaje se po 270 dinara a u kockama 300 dinara. Ulje u rimfuznom stanju prodaje se po 470 dinara a u flašama od jedne litre 500 dinara. Brašnu grupe B kreće se cijena od 144 do 240 dinara, a brašnu grupe C od 134 do 220 dinara.

Te će cijene za koji dana razmatrati Skupština općine Šibenik i donijeti odluku o njihovoj definitivnom odobrenju ili pak o pojedinim korekcijama. Trgovinske organizacije treba da se drže tih cijena i ne smiju ih dalje »probijati« prema gore.

Trgovinske radne organizacije i poljoprivredne zadruge počele su s primjenom tih cijena 26. srpnja. Na osnovu nabavnih cijena one su dužne primijeniti stope marže koje su također određene za ove artikle: sve vrste riže 17%, jestiva sol 10%, mesne preradevine 17%, kavu (prženu i sirovu)

15%, za tjesteninu 12%, maslac 10%, masnoće 14%, mliječnice, začine i napitke 17%, stočnu hranu i mekinje 10% i južno voće 30%. Te se marže dakle, kreću u visini od 10 posto do 30 posto, a zaračunavaju se na nabavnu cijenu. Svi ostali artikli, koji nisu navedeni u rješenju Odjela za privredu Skupštine općine, obračunavat će se za novonabavljene količine na nabavnu cijenu, i to na dosadašnji način, tj. važe stope marže usvojene još prije. J. C.

TRGOVINA U PREDGRADIMA ŠIBENIKA

Šibenske su trgovinske organizacije uložile znatna financijska sredstva za proširenje i modernizaciju svojih prodajnih punktova. Samo u posljednje dvije godine otvoreno je nekoliko veoma lijepo uređenih samoposluga i prodavaonica u kojima se mogu nabaviti razni potrošni artikli. Prodajne punktove dobili su i predjeli koji su dugo vremena bili »odsječeni« od trgovinske mreže. Unatoč tome, svi gradski predjeli nisu skinuli s dnevnog reda probleme koji nastaju prilikom opskrbe. Riječ je o tome da i danas u predgrađima Šibenika, pa i u pojedinim gradskim rajonima — nema odgovarajućih prodavaonica.

Trenutno taj problem zadaje najveće brige stanovnicima na Ražinama. Tamo je u posljednjih nekoliko godina »niknulo« jedno čitavo naselje u kojem živi oko 2.500 stanovnika. Nekoliko stotina domaćinstava, međutim, mora svakodnevno ići u centar Šibenika da bi se opskrbito potrebnim artiklima. A to, pored ostalog, iziskuje podosta vremena, ponekad i strpljenja, a gotovo uvijek novaca. Jer, ako se domaćica uputi na tržnicu iz naselja sa Ražina, mora se bar jednim dijelom koristiti autobusnim saobraćajem. Zbog toga je razumljivo dugogodišnje nastojanje tamošnjih stanovnika da se na Ražinama otvori prodavaonica artikala svakodnevnih potrošnje. O tome je veoma često bilo govora i na sastancima Socijalističkog saveza.

Konačno smo dobili vijest da će se uskoro na Ražinama otvoriti prodavaonica u kojoj će se domaćice moći opskrbiti kruhom, voćem, povrćem, šećerom i drugim potrošnim artiklima. Na taj će način otpasti glavina njihovih dosadašnjih briga. Prodavaonicu će otvoriti poduzeće »Ishrana« i stajat će oko 10 milijuna dinara. Uređenje i puštanje u promet te prodavaonice potpomoci

onica. Konkretnije govoreći, na tu će trgovinu biti svakodnevno upućeno oko 5.000 potrošača.

Otvaranjem te prodavaonice neće, međutim, biti uklonjena disproporcija u lokacijama istih. Radi se o sljedećem: naselje kod Veterinarske stanice nije trenutno ništa u boljoj situaciji (u pogledu opskrbe) od domaćinstava na Ražinama, jer u tom naselju živi danas više od 2 tisuće osoba koje su prisiljene da za svoju »sitnicu« dolaze u grad. Njima se, u neku ruku, pridružuju i stanovnici naselja Grada. Da bi se taj problem riješio, namjerava se u novopodignutoj kući »Sabirača« otvoriti jedna prodavaonica živežnih namirnica i kućnih potrepština. Na, do puštanja u promet te prodavaonice neće doći uskoro, jer trgovinsko

poduzeće »Ishrana« ne raspolaže financijskim sredstvima. Prema tome će stanovnici gradskih predjela Grada i Veterinarske stanice biti još neko vrijeme prisiljeni da se opskrbljuju živežnim namirnicama i kućnim potrepštinama u centru grada.

Inače, prema mišljenju Odjela za privredu Skupštine općine, prodavaonicu živežnih namirnica trebalo bi što prije otvoriti i u gradskom predjelu Obala. Za to plan već postoji, ali se na putu realizacije ispriječilo nedostatkom financijskih sredstava. Međutim, može se vjerovati da će trgovinsko poduzeće »Ishrana« ostati vjerno dosadašnjoj praksi i čim ojača svoje fondove prići otvaranju spomenutih prodajnih punktova. To je u interesu i potrošača i kolektiva »Ishrane«. (B)

Taborovanje izviđača u Zlarinu

U Zlarinu se nalaze tri izviđačke družine, i to »Miloš Todorović« iz Kragujevca, »Čiča Janko« iz Velike Gorice i »Sava Kovačević« iz Samobora. Izviđačke smo logore pojedinačno posjetili. Lijepe uređeni logor mladih iz Kragujevca smješten je u šumici A Makale (zvana Oštrica). Trideset i dva omladinca i omladinke, učenici gimnazije, tehničke škole i studenti ugodno sprovode vrijeme u kupanju i šetnjama po

Zlarinu. Kragujevčani su oduševljeni ljepotom, tišinom, čistocom i gostoljubivošću Zlarina.

Oni su nam rekli: »Odmah smo uspostavili kontakt s domaćom omladinom, priredili smo zajedničko društveno večer prilikom posjeta Čehoslovačke omladine Zlarinu i učestvovali dva puta na radnoj akciji u mjestu. Idućeg godine dolazimo ponovo, i to u mnogo većem broju. Pričat ćemo svojim roditeljima i

prijateljima, i sigurni smo da će Zlarin iduću godinu imati starijih gostiju iz našeg grada. Ono što ima Zlarin malo tko još ima i zato će nam on ostati u lijepoj uspomeni.«

Izviđački logor »Čiča Janko« iz Velike Gorice, smješten u borovoj šumici zvanj Podostriča, jedan je od najbolje uređenih logora. Nalazi se na lijepom položaju. Izviđača ima 60. Oni su se potrudili da lijepo urede svoj logor, s lijepim stazama,

Biciklista Saša

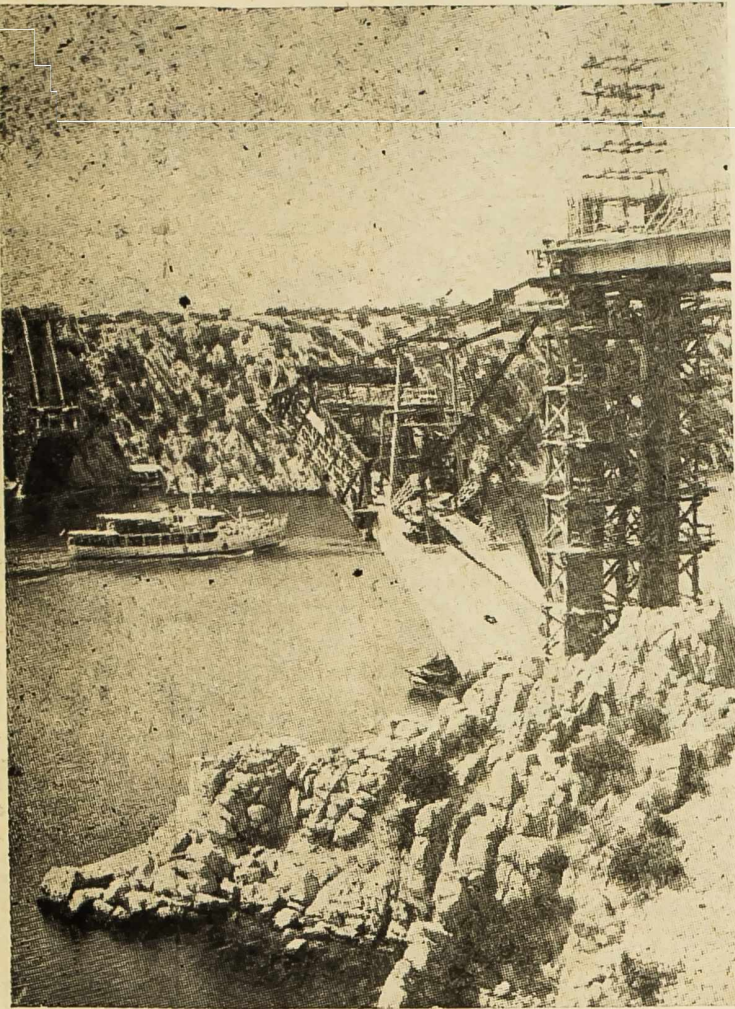
U ponedjeljak je našu redakciju posjetio Saša Nakić, član biciklističkog kluba »Radnički« iz Kragujevca, student agronomije u Beogradu, koji se trudi da u našoj zemlji propagira biciklistički turizam. Taj 30-godišnji student obišao je prošle godine Evropu tj. biciklom je prešao oko 10 tisuća kilometara. U vremenu od 4 mjeseca i 10 dana on je obišao većinu evropskih zemalja o čemu vodi poseban putni dnevnik. Ove godine Saša će obići Jugoslaviju, tj. na svome dobro opremljenom biciklu on će proći od 4 do 5000 kilometara. Dosad je obišao sljedeća mjesta: Kragujevac, Beograd, Zagreb, Ljubljana, Novo Mesto, Karlovac, Plitvička jezera, Bihać, Knin i Šibenik, odakle će dalje nastaviti obalom Jadrana. O svojem putu kroz Jugoslaviju rekao nam je sljedeće: »U Kninu sam najbolje dočekan. Turističko društvo u Kninu, tj. predsjednik Čimbur obezbijedio mi

je ishranu i spavanje u hotelu »Dinara«. Posebno moram zahvaliti i šibenskom poduzeću »Dane Rončević« koje mi je »zajavljivalo« korpu na biciklu. Cilj moga puta je — da propagiram biciklistički turizam koji je kod nas tek u povoju, a naročito u odnosu na neke druge turističke zemlje. Danas krećem za Split. Od Slavenskog Broda do Ljubljane imao sam zaista naporan put, jer smo ja i još dva člana moje karavane za dan i noć savladali put od oko 400 kilometara, bez odmora, da bi smo bili na ispračaju biciklističke trke kroz Jugoslaviju. Još naporniji put, iako kraći, bio je od Bihaća do Tromeđe, jer su ceste bile vrlo loše, pune kamenja i rupac.«

Nakon zadržavanja od jednog dana, Saša Nakić je sa svojim drugovima — Dunjom Cvetković iz Svetozareva i Dušanom Brankovićem iz Beograda nastavio put prema Splitu. J. G.

<p>PRODAJA</p> <p>Prodaje se useljiva kuća u Docu i jedan čamac (bez motora) dužine 5 metara. Za informacije obratiti se u redakciju lista.</p>	<p>MALI OGLASNIK</p> <p>3. VIII IZGUBLJEN JE SNOP KLJUČEVA NA POSTI ILI U NARODNOJ BANCI. MOLIM NALAZNIKA DA IH PREDA NA POSTU — SALTER BROJ 3 UZ NAGRADU.</p>
--	---

otočja ili prodavaonica razne robe, bar u ovo doba godine». Izviđački logor »Sava Kovačević« smješten je na položaju zvanom »Marin«. Mladi izviđači iz Samobora kojih ima 40, jako su zadovoljni s taborovanjem u Zlarinu. »Osim kupanja i šetnji po Zlarinu, mi smo uvijek u društvu s domaćim omladinama. Već smo četiri puta dobrovoljno učestvovali s domaćinima na radnoj akciji oko uređenja mjesta« — kažu mladići i djevojke iz Samobora. Eto, tako su mladi doživjeli Zlarin za vrijeme svoga taborovanja u njemu. Vukašin Kukura

MOST SE GRADI POLAKO -ALI SIGURNO

Kad se dođe na gradilište mosta preko Kanala, stiče se utisak da se rad ne odvija suviše užurbano, što je inače karakteristika kod nekih građevinskih radova. Pa ipak se iz dana u dan ovdje silka mijenja. Rad je pun najsitnijih, ali veoma važnih poslova. Stalna pažnja i najveće provjeravanje svakog elementa stalno su prisutni kod ljudi koji grade most

Gotovo je sasvim obična stvar da radnici koji rade na visinama obavljaju svoj posao — sasvim ležerno, kao da rade na najvršnoj zemlji. To smo mogli primijetiti i kod radnika beogradske »Mostogradnje«. No, zato nam nije bilo jednostavno da dođemo do nekih od njih i da ih snimimo, na samom vrhu jedne konstrukcije, na visini koja ošamućuje.

Konture mosta već se lijepo naziru, a njegova se »ploča« sve

više počela protezati prema sredini Kanala, metar po metar iznad mora. Nećemo zamarati tehničkim podacima o ovom mostu, jer su oni već gotovo sasvim poznati. Napomenut ćemo samo da je prije izvesnog vremena teška dizalica »Veli Jože« postavila željeznu konstrukciju dugu 27, široku 8,62 i visoku 5,40 metara. Ta 110 tona teška konstrukcija koja je sastavljena u poduzeću »Luka« služi za betoniranje luka. Naša

najveća ploveća dizalica »Veli Jože« još će u dvije faze raditi na montaži elemenata mosta, čija će ukupna dužina sa prilazima luku iznositi 390 metara. Veličina i dimenzije gradilišta veoma su impresivni. Ono što zaslužuje najveće priznanje — to je rad ljudi koji su se specijalizirali za jedan od najtežih poslova. Disciplinirani i marljivi, oni rade s nepogrešivom tačnošću.

Za sada brodovi plove ispod još nesklapljenog luka, ali neće proći mnogo vremena kad ćemo takve prizore moći promatrati s mosta, a to će biti u prvim mjesecima slijedeće godine. Tada će nestati buke strojeva velikog gradilišta, naselja i ljudi... Oni će nam ostaviti svoje veliko djelo. Ali ćemo tada i mi moći odahnuti i konačno kazati: »Zbogom trajekt!«

Tekst i snimci: J. Celar

Djeca na plažama

Prije nekoliko dana, u vrijeme najviših temperatura, posjetili smo plaže u Primoštenu.

Vodicama i Murteru. Mogli smo vidjeti da su gotovo prepune. Zanimalo nas je, međutim, kako se na tim mjestima snalaze oni najmlađi, djeca iz mnogih naših krajeva kako provode »svoje vrijeme«.

Na primoštenskoj plaži, na poluotoku Raduča, susreli smo ovu djevojčicu koja nekako »usamljena« sjedi na jednom grebenu. Rekla nam je da se zove Ljubica i da je s roditeljima i bakom došla iz Beograda. Ima pet godina i ne odvajja se od mora i svoga gumenog pojaša. Za more kaže da je »kao neka velika Sava...« Nabrojila nam je čitav niz imena svojih

novih prijateljica koje ovdje ljetuju ili su pak djeca Primoštenaca.

Na pitanje zašto nisu s njom na plaži, odgovorila nam je da se oni obično nađu u restoranu za vrijeme ručka ili večere, a da je plaža velika i da se uvijek ne mogu tako lako naći. Dok smo je snimali, nije vidjela, jer joj je pogled bio usmjeren na jednu djevojčicu koja je nosila »veliku gumenu patku«.

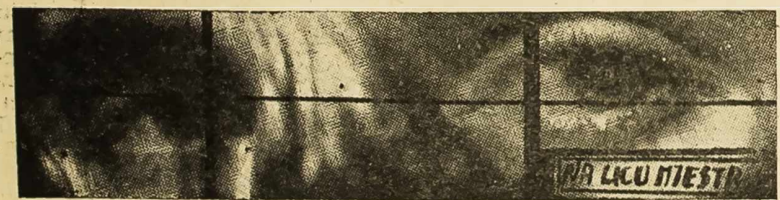
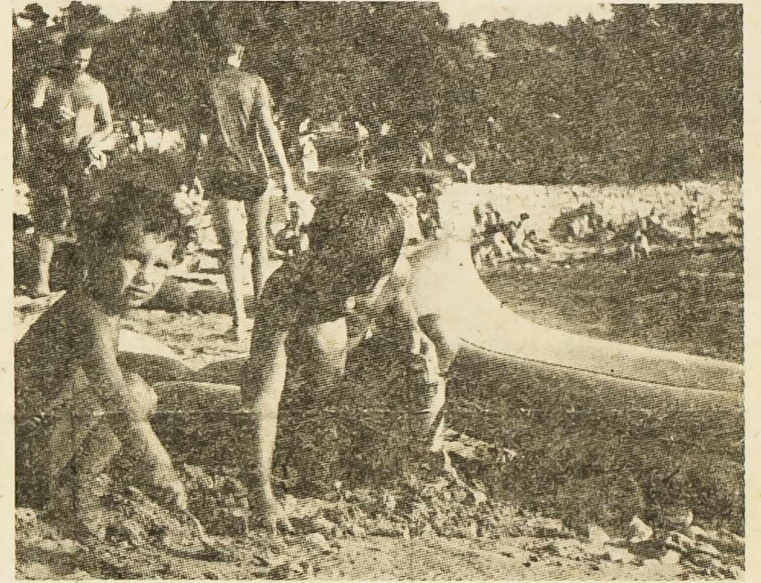
U Vodicama, pored jednog odmarališta, naišli smo na ove tri djevojčice, koje su za svoju zabavu izabrale — tuš na plaži. Slanu morsku vodu već »uskinule«, ali im je pod mlazovima svježe vode i to kako ugodno. U svom nestašluku i raspoloženju jedva su nam kazale da su iz odmarališta »Borovo« i da »već više godina« dolaze u Vodice. Roditelje nisu spomenule. Tobože, one su »dovoljno odrasle!«

Pješčana Slanica pruža zadovoljstvo svima. Djeca će se tu jednako dobro snaći kao i odrasli, ako ne i bolje. Obilje mogućnosti tu pružaju more i pijesak. Ovo dvoje mališana snimili smo u igri. No, za razliku od onih drugih, pored njih su se nalazili i njihovi roditelji iz Slovenije. To im nije ni najmanje smetalo. Oni su se trenutačno uživali u svoj mali svijet mašte i dječje improvizacije.

U tome smo ih njihovu zanosu i ostavili.

Na kraju, nije suviše napomenuti da makar i površno za pažanje na našim plažama može otkriti da smo još uvijek učinili pre malo da te plaže obogatimo nečim što će služiti djeci za njihovu razonodu i odmor. Ovdje, čini se, imamo istu situaciju kao i onu s dječjim igralištima u gradu. Reklo bi se čak da, bar u izvjesnom vidu, tu nedostaje i smisla i osjećajnosti. Djeca, međutim, uvijek nađu »ono svoje«, i to je ono na što se mi suviše često oslanjamo... J. C.

ZAJEDNICA NE BI BILA IZGUBILA, KAZU LOVCI

Prošlih je dana na savjetovanju lovaca naše općine bila izrečena i ovakva rečenica: »Sumarija je apsolutni gospodar i neće suradnju s nama.« Da bi se razumjelo zašto je ta rečenica izrečena, poslušajmo se malim objašnjenjem.

Još 1960. godine jednom odlukom bivšeg kotara i sekretarijata za šumarstvo ODUZETI su dijelovi lovišta lovačkih društava iz Vodica i Sibenika. Oduzimanje toga terena uslijedilo je BEZ odluke lovačkih skupština i upravnih odbora društava, iako je u to vrijeme spomenuti forum bio JEDINI nadležan da odobri takav postupak. Lovište u Srimi, a kasnije i otoci dodijeljeni su Šumskom gospodarstvu u Sibeniku — RADI RAZVOJA LOVNOG TURIZMA. Lovačka su društva reagirala: »da Šumsko gospodarstvo nema ekonomske računicu za sprovođenje takvog plana«, a »da bi lovačka društva taj plan mogla sprovesti bez troškova, jer rade — DOBROVOLJNO«, te da bi tako »komuna imala koristi bez da ulaže - investira i jednog dinara«.

Otada su prošle 4 godine. Lovci tvrde da su njihova predviđanja bila tačna — da će Šumsko gospodarstvo, odnosno zajednica biti NA GUBITKU. To oni i dokazuju ovako:

»za 1963. godinu Šumsko gospodarstvo je ostvarilo prihode u iznosu oko 1500 dolara; o investicijama i troškovima da i ne govorimo, jer su oni kudikamo veći;

»za 1964. godinu prihodi su ispod 3000 dolara, a troškovi 3 milijuna dinara, i to bez amor-

tizacije za investicije, nabavu divljači, nabavu pasu, izradu pojilista, ishranu divljači, dnevnica, doprinosa za lovočuvare i službenike u administraciji, bez vrijednosti izgubljene divljači zbog ranjavanja, vrijednosti mesa odstrijeljene divljači, troškova prijevoza, i slično«.

Nakon toga lovci konstatiraju: »Iz ove male računicu proizilazi da je Šumsko gospodarstvo u četiri lovne godine bilo na gubitku... te bi daljnje investicije bile štetne po zajednicu«, a da su lovačke organizacije, koje RADE VOLONTERSKI i kojima je TO UZITAK, mogle ostvariti veće prihode, a što je najvažnije — »zajednica ne bi izgubila, jer ne bi ništa ni dala«.

Pored toga, tvrde lovci da je »Šumsko gospodarstvo Sibenik objavilo preko štampe da će odstreliti 8.000 kamenjarki u jednoj lovnoj godini, a drug B. C. na skupštini LS Hrvatske iznio je kako je spomenuto gospodarstvo ostvarilo devizni priliv od 8000 dolara, što je obična obmana i laž, jer znamo u dolar da je ostvareno svega ispod 3.000 dolara«. Dotele su u lovnoj ekonomskoj 1964/65. godini lovačke organizacije u vidu taksa dale Općini, Republici i Federaciji — 5.000.920 dinara, a od lovno turizma oko 1.000 dolara.

Čini se da su ovoga puta lovci nastupili bez »lovačke priče« i da su »privrednu reformu«, eto, bili shvatili još prije 4 lovne godine. Dakako, pri tom su zaboravili na jednu činjenicu — da je tada bilo u modi saniranje nećijih gubitaka. Ne vjerujemo da će im i dalje, ako budu tako poslovali, oduzimati terene i davati onome tko bi na njima imao gubitke, jer bi to

ČAKULE

značilo NEDISCIPLINU, a to će se ubuduće skupo PLACATI

ZA PASJE DOKUMENTE ČAK U BEOGRAD

Još jedna lovačka. Lovci su prošle godine, pored ostalog, ubili i 43 mačke skitnice i 61 psa skitnicu, koje oni smatraju štetočinama. Na savjetovanju lovaca u Sibeniku iznesena je i ovakva usporedba kad se rodi dijete, ono u komuni uđe u »knjigu rođenih«, kad dijete pođe u školu, ono u komuni vadi »izvod iz knjige rođenih«, kad odlazi u vojsku, isto tako, kad se vjenčaje, opet to obavlja u komuni, kad umre, ulazi u »knjigu umrlih« — OPET U KOMUNI, a da biste dobili dokumente o psu, koje morate imati, treba da idete — ČAK U BEOGRAD. Je li možda i to razlog da na našoj općini ima toliko pasa skitnica?

KONCERT NA UDARALJKAMA?

Uskoro će nam ansambl »Balalajka« izvesti program starijih melodija na originalnim narodnim ruskim instrumentima: balalajci, domri, guslama, harmonici i UDARALJKAMA, te nas upoznat s narodnim melosom i ljubavi, tuzi i sjeti, s valcerom, Volgom, crvenim šalovima, i sl.

Neki su naši građani već parafrazirali naslove njihovih pjesama. Kako su te parafraze zaista zanimljive, donosimo ih: »Pjesma o Volgi« — a o Krki? (nije valjda »Vinetu«!), »U zoru zoričicu zornu« — poskupljenje cigareta (ovo ćemo posebno objasniti), »Korobejniki« — kadrovska politika na brodovima šibenske »Slobodne plovidbe«, »Evo trojke poštanske« — ali

bez »troškova za naknadu na poskupljenje«, »Na poljima i utrinama« — nema veze s vikendicama na »Jadriji«, »U trenutku teškom« — ne spominji Rezaliste kod Ražina, »Odlazi« — društvena imovina koju ne ki nezakonito prisvajaju krcići vinograde, »Maglovito jutro« — tada kapetani brodova stoje na komandnom mostu, ali na kopnu to nije obavezno, »Ne nisam tebe ja tako strasno ljubio« — bajuški bajju, jer je bila sezona upisa u školu, »Ne budi sjećanja« - na sastanke u radno vrijeme i porijeklo imovine.

Neki opet građani kažu da će tražiti da nam »Balalajka« više svira na UDARALJKAMA, a manje na domrama (slično — dormire, spavanje) i balalajkama, jer smo navodno SUVIŠE BALALI do sada.

DODATAK »BALALAJKAMA« A MOGLO JE I BEZ TOGA

Kako kod nas »vjetar puše«, pokazat ćemo ovim primjerom: iako 7. kolovoza dolazi u naš grad »Balalajka«, u organizaciji Doma JNA nakon toga slušat ćemo »Koncert ruskih romansi i zabavnih melodija« u izvedenju — BEOGRADSKIH PJEVAČA. Priča se da je to kao neki — DODATAK, ZACIN (ili tako nešto), a da s parama nema veze, pogotovo što u programu Beogradana nastupaju: Olivera Marković (koja je jednom izjavila da voli Sibenik zato što su joj nekom zgodom na ulici dobacili: »Evo NASE Olivera«) Zoran Georgijev (gostovao nedavno u Sibeniku), ansambl »Studio« (takoder nedavno gostovao u Sibeniku), i dr. Dakle, oni gostuju SAMO zato što vole Sibenik i Sibenčane!

SNASLI SE NA RACUN PUSACA

Svi se pušači »rado« sjećaju da su cigarete poskupile U SUBOTU u 14 sati i da su svi oni bili obaviješteni da će tada doći do poskupljenja. Međutim svi znamo i to da su nove cijene objavljene TEK U NE-DJELJU, a da su stupile na snagu KASNIJE. Postavlja se pitanje: Zašto su onda poskupile cigarete prije vremena? Pravo da kažemo: Ne znamo, niti smo to provjeravali, jer bi ionako bilo uzaludno. Ali uz to postavljamo i drugo pitanje: Kome će otići pare potrošača i tko je zaradio PRIJEVREMENO?

Sjećamo se i toga da je na Drugom plenumu CK SKJ rečeno — da je disciplina potrebna na svim nivoima... Ni je li se, dakle, i prije vremena ona ZABORAVILA?

NEKE SE BENEFICIJE VIŠE NE PRIZNAJU (?)

Svima onima koji imaju veze s prosvjetom poznato je da su prosvjetni radnici koji žive i rade na selima imali tzv. DRVARINU I STANARINU i da su sredstva za to već primili. Međutim, zasad je malo onih koji znaju da je nekim prosvjetnim radnicima uručeno rješenje da ta sredstva vrate, jer ih navodno, otkako su prešli »na rad po učinku« banka ne priznaje. Ne zna se da li bi ta sredstva TRAZILI oni koji ih ne priznaju — kad bi živjeli i radili NA SELU.

PENZIONIRANJE NA STARI NACIN

Medu čakulama koje smo čuli ima i ovakvih: da se jednom direktoru gradi superluksuzna vila (dakako, sredstvima poduzeća), da je jednom direktoru bio tijesan trosobni stan i da je odselio u četverosobni (koji navodno košta 18 milijuna dinara). Čakulanti još ne govore o tome, kako će ti direktori

plaćati stanarinu PO NOVOME. Međutim, oni su u svojim čakulama zaboravili još jednu stvar — da takvi direktori unapred misle na penzioniranje, ali NA STARI NACIN, i da to ne rade samo direktori.

PLACAJU NEKI, A NAPLAČUJU OD SVIH

O splavima ili trajektima već je pisano mnogo, ali ovo još nije: da onaj koji naplaćuje karte putnicima do Martinske naplaćuje karte SVIMA, jer plakata ili upozorenja da putnici iz autobusa ne plaćaju karte — NEMA NIGDJE, a njega »mrzi da govori svima«. Ne znamo da li je to NENAMJERNI propust, ali mislimo da kad se radi o novcu — NEMA NENAMJERNOSTI.

ČAKULE...

— Čakule, ča kažu čakule... kažu, eto, da je »lipo« organizirano prikupljanje pomoći za postradale od poplave u Slavoniji, pa da je zbog toga skupljeno »nekoliko« pari cipela i košulja, i kvit! Saznajemo da će se za one iz Odbora za prikupljanje pomoći štampati posebne diplome za »uspješno« obavljeni posao, ali da prethodno treba prikupiti novčanu pomoć za troškove izrade diploma. Mislimo da će odaziv BITI ISTI kao i na NJIHOV POZIV!

FOTOSACI, UZVIKNITE JEDNO HVALA!

Ovih dana u našim prodavaonicama nema ni ovoga ni onoga, pa ipak zbog »otoga« nitko nije »u jeze magarca«. Naime, iako je rečeno (i svaki dan ponavljano) da ne smije doći do zastoja u trgovinama, da ne smije nestati artikala, da se roba mora prodavati po starim cijenama sve dotle dok se ne odrede nove cijene (a ne da se prodaje po napametnim akontacijama ili da se povlači u skladišta), tj. iako je PROPOVIJEDANO da će takvi biti »Na licu mjesta« kažnjeni ili pozvani na odgovornost, čini se da se tako nije postupilo i da je i dalje »Vuk ostao sit, a Ovce na broj«, jedino što NEMA ARTIKALA!

Na licu mjesta

*Man je to čisto, a kol ne čista, pa ova je...
prema tojuznu kiti. Zista u najp... (ka) i u drugj...
...*

Komentar dežurnog novinara

Obiteljski budžet

Obiteljski budžet je kategorija o kojoj se često mogu čuti različita mišljenja i ocjene. To je neosporni činilac modernog doba, koji dobrim dijelom »upravlja« standardom i životom čovjeka. Svaki onaj koji živi u obitelji mora rješavati kako će i na koji način raspodijeliti dohodak da bi pokrio osnovne obiteljske potrebe (koje ponekad veoma osciliraju).

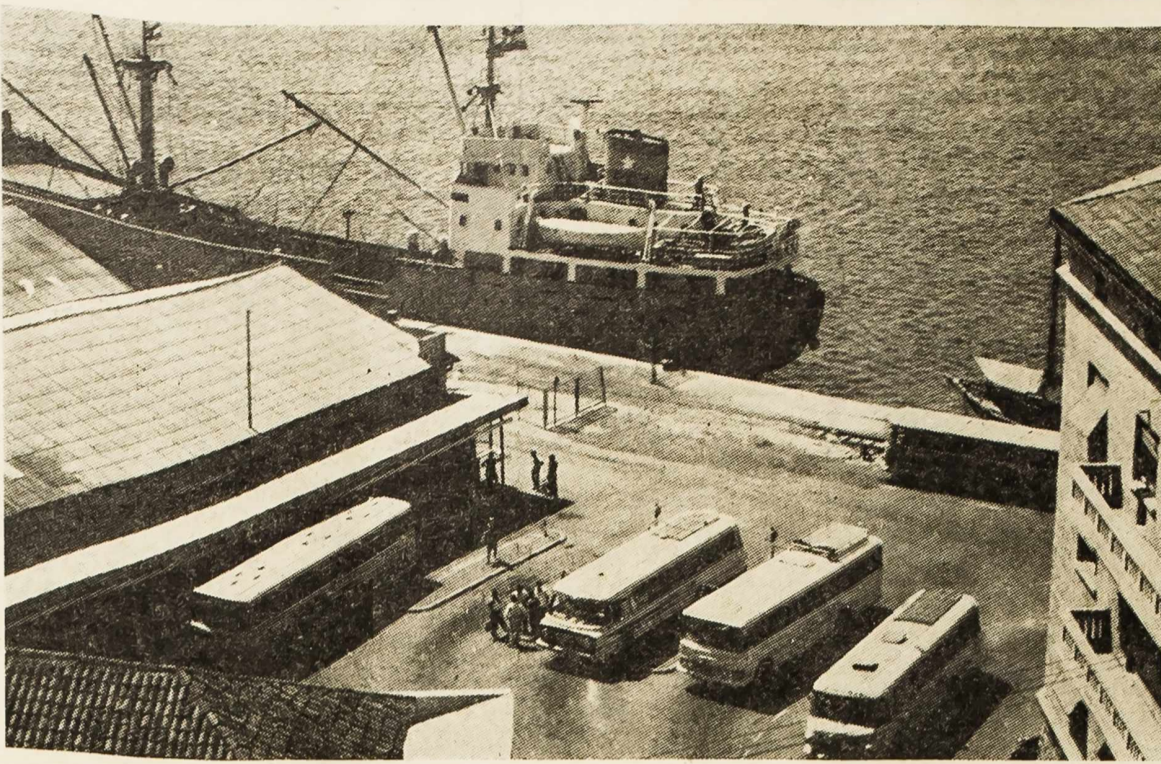
Ta je raspodjela važna osobito kod ljudi koji imaju relativno stalne dohotke u novcu, a to su prvenstveno radnici i službenici, dakle najbrojnija kategorija ljudi u radnom odnosu. Oni svoju potražnju za različitim dobrima i artiklima ostvaruju preko tih fiksnih prihoda. Svaki pojedinac koji raspolaže tim dohotkom donosi odluku kako će ga trošiti. Ta odluka može biti i kolektivna, pa zaradivač dohotka može u njoj imati manju ili veću slobodu, tj. koliko god nam se učinilo da smo u tim odlukama slobodni, podrobnijom analizom nije teško utvrditi da ima čitav niz objektivnih ekonomskih mjera i elemenata koji ograničavaju našu slobodu u trošenju i koji vrše znatan utjecaj na obiteljski budžet, a prvenstveno na strukturu potrošnje. Jasno je da ta potrošnja uvelike ovisi o količini sredstava (dohotka). Naime, što su različite stavke u dohotcima apsolutno veće dolazi naoko do paradoksalne situacije, da sve manje trošimo na naše primarne potrebe, prvenstveno na ishranu. Postepeno povećavanje dohotka, ako je ono objektivno i ako ima oslonca u materijalnoj proizvodnji, najočiglednije utječe na nivo životne razine radnog čovjeka. Takav razvoj mogli smo pratiti od svršetka rata do danas. Odmah poslije rata započeo je kao glavna briga potrošnje — val prehrane. On je trajao relativno dugo — sve do 1954. godine. Od te godine pa dalje možemo zapaziti naglo povećanje potrošnje odjeće i obuće. To je tzv. »val odijevanja«. Jednu godinu kasnije nastaje »val potražnje pokućstva«, a zatim električnih aparata za kućanstvo. Godine 1957. nailazi »val izgradnje kuća«, a od 1959. počinje »val motorizacije«, koji i danas traje. Nakon te godine imamo pojavu luksuzne potrošnje, kao rezultat povećanja životnog standarda. Ta potrošnja nije neminovna, ali ona u tim uvjetima čini život ljudi udobnijim i ljepšim.

Mogli bismo se zapitati kako će se »ponašati« obiteljski budžet u okviru nove privredne situacije. Troškovi života su porasli u prosjeku za oko 22 posto. Radne organizacije, ispitujući svoje mogućnosti i vodeći računa o privredovanju i rentabilitetu, treba da vode računa i o toj činjenici. One će, već prema svojim mogućnostima i kad ih za to stvore, povisiti osobne dohotke, kako životni standard radnih ljudi ne bi osjetno bio pogodan. Međutim, u ovom trenutku do tih povisažanja još ne dolazi. Kako se obiteljski budžet i potrošnja uopće u ovoj situaciji ponašaju? Ima nekih anomalija koje izgledaju gotovo »zakonite« sa stanovišta kretanja ekonomskih odnosa.

U očekivanju povišenja cijena nastao je val veoma intenzivne potražnje za najrazličitijim artiklima, kojima su potrebe u mnogim slučajevima već tada bile sasvim zadovoljene. Otkuda pojava da se kupuje po nekoliko televizora ili kućnih aparata, čitave garniture namještaja, prekomjerne količine tekstila, itd? Zašto je potrošač reagirao u očekivanju novih mjera na taj način, pa i prekomjernom jagmom za prehrambenih artiklima? Bojazan o izmjeni valute i vrijednosti novca ovdje je veoma uočljiva. U takvim trenucima nastaje prekomjerno trošenje novčanih sredstava, što dovodi i do teškoća u trgovini i u snabdijevanju. Nabaviti što više robe dok se cijene nisu podigle, može izgledati na prvi pogled sasvim razumljiva stvar. Međutim, računica je i pogrešna, jer pokazuje veliko nerazumijevanje mehanizma tržišta u njegovim najjednostavnijim oblicima. Naime, ako posjedujemo novčana sredstva, onda je razumljivo da neke potrebe moramo zadovoljiti, ali ne tako što ćemo naprosto iscrpiti sav postojeći obiteljski budžet, jer se potrošnja ne može zaustaviti, tj. treba trošiti i kasnije. Budžet obitelji uostalom i predstavlja RACIONALNU raspodjelu prihoda i rashoda, koja bi baš u ovakvim trenucima trebala da dođe do izražaja. Nakon povišenja cijena i uvođenja ostalih privrednih reformi nije nastala onakva situacija kakva je bila nekoliko godina poslije rata. Tada je povišenje cijena izazvalo čitav niz teškoća u potrošnji uopće. Međutim, danas, kada smo dosegli određeni nivo standarda, naše su potrebe u mnogim stvarima već zadovoljene. Zato se u sadašnjoj situaciji osjeća pritisak na potražnju prehrambenih artikala, iako ne svih. No, može se primijetiti da taj pritisak postepeno jenjava i da se vraća u svoje prvobitne okvire. Neka »manija« nestajanja koja je bila zahvatila veći dio potrošača, u vrijeme prekomjerne potrošnje, danas ih napušta. Da bi se ta anomalija i sasvim otklonila, trgovina treba da čini stalne napore u pravcu dobre snabdijevanja i asortimana robe. Potrošnja će kako ona opća, tako i lična, morati u novoj situaciji doživjeti neke korekture. Štednja će biti neminovna, potražnja za dinarom će porasti, iako će se postepeno velika količina novca izvući iz prometa, čime će mu se, među ostalim, podići vrijednost. Takvo će se kretanje završiti u vrijeme uvođenja novog dinara, koji će sa svoje strane utjecati na vrstu, karakter i »standard« potrošnje.

Kad je riječ o štednji u obiteljskom budžetu, valja o tome još nešto kazati. U rashodima kod obiteljskog budžeta ima jedna uočljiva pojava, da se još uvijek velik dio troši na duhan i piće. Ima statističkih podataka koji govore da su kod mnogih obiteljskih izdaci za piće, duhan i otkrjev veći nego izdaci za higijenu, zdravlje i kulturne potrebe — uzeto zajedno. Prema tome, ukazuje se znatna mogućnost uštede s jedne strane i povećanja životne razine i kulturnog nivoa s druge strane.

J. Celar

Pred polazak

Autobusna stanica u Šibeniku nije riješila putnički saobraćaj onako kako je to trebalo, jer je ona još uvijek, tako reći, na »trasi« magistrale. Pa ipak je, otkako su uređeni plato i putnička čekaoonica s informacionim uredom, saobraćaj dosta povoljnije organiziran i lakši za putnike.

Na autobusnoj se stanici svakodnevno zaustavi oko 80 autobusa (u oba pravca), ali većih zakašnjenja nema.

Na slici: četiri autobusa Autotransportnog poduzeća iz Šibenika pred polazak na svoje relacije.

J. Č.

Nije baš najugodnije raditi u Zavodu za zapošljavanje. Razlog je prost: Zavod ne »raspolaže« radnim mjestima i jedino mu je zadatak (bar dosad bio) da na osnovu potraživanja privrednih organizacija i ustanova »pribavi« potrebnog radnika. Međutim, oni koji traže posao veoma često zaborave na tu činjenicu, pa ponekad proizlazi da su »krivci« za njihovu privremenu nezaposlenost ljudi koji rade u Zavodu za zapošljavanje. A, naravno, tako nije.

IZ ZAVODA ZA ZAPOS-
LJAVANJE RADNIKA

I PROFESORI ČEKAJU POSAO

KAKVA JE BILANCA ZAVODA?

Podaci što ih donosimo odoše se na prvo polugodište ove godine. Evo prvog: na kraju lipnja u Zavodu za zapošljavanje bilo je evidentirano 1.305 osoba koje traže radno mjesto. Od toga su broja 724 žene. No, Zavod je u istom vremenskom razdoblju uspio naći posla za 1.164 osobe, a među njima je bilo 339 žena. Prosječno je, dakle, svakog mjeseca »našlo uhljbljenje« nešto manje od 200 osoba. Iz tih podataka je vidljivo da ženska radna snaga teže dobiva zaposlenje, što i nije čudno s obzirom na strukturu šibenske privrede i stupanj razvoja uslužnih djelatnosti. Ne očekuje se da će se u dogledno vrijeme situacija u tom pogledu izmijeniti, pa bi zato trebalo poduzeti konkretnije mjere.

ZAPOSLENIH JE MANJE

Shodno podacima Zavoda za zapošljavanje radnika, na području šibenske komune došlo

je do smanjenja broja zaposlenih. Naime, početkom srpnja ove godine u našoj je komuni bilo zaposleno 18.811 osoba od čega 5.048 žena. Međutim, na početku srpnja prošle godine bile su zaposlene 19.324 osobe a od toga je bilo 5.165 žena. Taj pad, naravno, nije dobrodošao. Razlog je taj što su neka poduzeća svojedobno otpustila nekoliko stotina radnika. Ne vjeruje se da će u dogledno vrijeme osjetno porasti broj zaposlenih.

KAKVA JE STRUKTURA NEZAPOSLENIH?

Na uvidu su nam bili i podaci o strukturi nezaposlene radne snage što je registrirana u Zavodu za zapošljavanje. Prema tim podacima situacija je ovakva: posao traži pet visokokvalificiranih radnika — to su dva mesara, pekar, sedlar i kovač. Sedlar i kovač vjerovatno će bezuspješno tražiti zaposlenje. Na spisku se nalazi i 125 kvalificiranih radnika, a žena je tridesetak. Polukvalificiranih radnika bez posla ima 75, a od toga je broja 21 žena. Nekvalificirani radnici čine ogromnu većinu, privremeno nezaposlenih — ima 684, od čega je 390 žena.

NASTAVNICI I PROFESORI NA SPISKU NEZAPOSLENIH?

Kod Zavoda za zapošljavanje u Šibeniku vodi se na spisku nezaposlenih i 10 osoba sa visom ili visokom stručnom spremom. Žena ima 7. Interesantno je zabilježiti da posao traže 4 profesora, dva nastavnika i 3 ekonomista. Čudno je također (ima li se na umu da na području šibenske komune radi u školstvu znatan broj nestručnjaka) da ne mogu naći posla prosvjetni radnici. Tim nezaposlenim pridružuju se i 34 osobe sa srednjom stručnom spremom. Žena s tim kvalifikacijama ima 18. Dobar dio nezaposlenih sa srednjom stručnom spremom čine bivši učenici Ekonomске škole. Sa nižom stručnom spremom traži posao 93 osoba, a među njima uglavnom su žene — ima ih 84.

STA JE S INVALIDIMA?

Deset ratnih i mirnodopskih vojnih invalida traži posao preko Zavoda za zapošljavanje radnika. S tom nakanom Zavod veoma često posjećuje i 8 invalida rada i 17 ostalih invalida. Pored toga, posao traži i 69 osoba koje nisu sasvim zdrave. Na žalost, upravo te osobe najteže

je zaposliti. Privredne organizacije ne pokazuju velik interes da zadrže ni sadašnje svoje članove — invalide. Ti podaci i činjenice sile uistinu na razmišljanje. Nije u pitanju samo humanost. Postavlja se, međutim, pitanje: da li na nekim mjestima koja su određena za invalide rade osobe koje su sasvim zdrave. Svojedobno je jednom anketom bilo utvrđeno koliko ima u šibenskoj privredi mjesta na kojima bi mogli (i trebali) raditi ratni invalidi i invalidi rada. Toga se, čini se, malo tko pridržava!

KOLIKO SU IZNOSILE NOVČANE NAKNADE?

Jedan je dio osoba koje se kod Zavoda za zapošljavanje vode kao nezaposlene, primio naknadu. Ona je u prvom polugodištu ove godine izgledala ovako: ukupno je naknadu primilo 169 osoba u iznosu od 10 milijuna 414 tisuća dinara. Usporedo s tim podatkom iznijeli ćemo još jedan. Radi se o troškovima zdravstvenog osiguranja privremeno nezaposlenih osoba. Te su osobe u prvih šest mjeseci ove godine koristile zdravstvene usluge u iznosu od 3 milijuna 145 tisuća dinara.

STAROSNA DOB NEZAPOSLENIH

Zavod za zapošljavanje radnika u Šibeniku imao je na svom spisku nezaposlenih nešto više od 1.300 osoba. Jesu li to starije ili mlade osobe? Evo podatka koji na to daje djelimičan odgovor: od ukupnog broja nezaposlenih, ima 265 omladinaca. Od toga su broja 163 omladinke. Ako se izuzmu učenici koji su već završili školovanje, uglavnom Ekonomsku školu mlade osobe koje traže posao nemaju određenih stručnih kvalifikacija. I njih će biti veoma teško zaposliti.

IZGLEDI ZA ZAPOSLENJE?

Koliko će se trenutno nezaposlenih osoba uskoro ili u dogledno vrijeme naći s radnom knjižicom u rukama? Na to pitanje zbilja nije lako dati odgovor. Do njega bi se lakše došlo kad bi privremeno nezaposlene osobe imale stručne kvalifikacije. Jer, uz rijetke iznimke stručnjaci ne zadavaju brigu drugovima u Zavodu za zapošljavanje radnika, pošto se za njih ipak nađe mjesto. Oni koji ne raspolažu znanjem »crno na bijelom« — morat će čekati »bolje dane«. (B)

Pisma čitalaca

Tko o tome vodi računa?

Slab prilaz restauraciji »Dubravka« ugostiteljskog poduzeća »Subičevac« ponukao me da ovo pismo uputim vama da vidimo tko je nadležan da vodi računa o putevima u gradu.

Prijašnji prilaz bio je tu i tamo nešto bolji. Čovjek je mogao da pješice ili motornim vozilom pride restauraciji. Međutim, danas joj se baš nikako ne može pristupiti.

Hoće li ići pješice, moraš prolaziti preko krša i kroz guste borove koji uopće nisu osvijetljeni. S obzirom da se u tu restauraciju ide u večernjim satima, posjetilac mora nositi duple naočale da bi vidio pješaku stazu.

Pokušate li ići motornim vozilom, preporučamo vam da ne idete, jer doći do restauracije je teže nego doći na Triglav. Put je tako izrovan od kiše da kad sjediš čini ti se da jašiš konja. Šta se kasnije događa motoru, o tome nema smisla govoriti.

Pitamo se: Tko je nadležan da o tome vodi računa? Da li to pod svojom kontrolom ima Poduzeće za ceste ili netko drugi?

Čini se da bi i poduzeće »Subičevac« također trebalo da o tome vodi računa. Kad bi prilaz restauraciji bio bolji, vjerujemo da bi i gostiju bilo više.

I na kraju, želim da kažem da mi građani ne znamo dobro koristiti ono što imamo?!

čitalac

Galama na tržnici

Pojedini dijelovi grada u ovim ljetnim mjesecima kako-tako uživaju »svoj« mir. Međutim to nije slučaj sa gradskom tržnicom. Da napomenem, ne radi se o tome da se žalimo ovdje na onu vrevu na tržnici u jutarnjim satima. To je normalna stvar i vjerujemo da nikome ne smeta. U istom smislu čak daje gradu i posebnu živost. Međutim, lošija slika ukazuje se u poslijepodnevnim satima, sada se, osobito na gornjem dijelu tržnice gdje se prodaju dinje, okupljaju grupe radnika iz okolice, djece, nekoliko maloljetnika, starijih žena, itd. Galama je ovdje redovna pojava a mnogi prolaznici mogu biti vječiti očevidci raznih svađa i incidenta na tom mjestu.

Kulturnacija, međutim, nastaje tek navečer, a ponekad traje gotovo čitavu noć, do ranih jutarnjih sati. Osobito je to slučaj kad se vrši istovar dinja. Galami se na sve strane kao u po bijela dana. Vlasnici proizvoda prepiru se često o mjestu i »lokaciji«, tjeraju pojedince koji se ovdje nadu da bi kriomice odnijeli koju dinju. Ponekad, kad je koja grupa dobro raspoložena, nastaje glavo, pjevanje koje prodorno odzvanja u okolnim kućama. Smirivanje nastaje tek pred zoru — da bi ga zamijenila buka druge vrste, klepetanje kola i kanti za smeće. Pri tim »poslovima osoblje koje radi uopće ne misli na to da, iako je to njihov radno vrijeme, svuda naokolo ljudi spavaju.

Nije pretjerano kazati da se ponekad čovjek, kad ustane slijedeći dan, osjeća i te kako mamurnam, neispavan i da teško izdrži na svome radnom mjestu. Kako će se tu uspostaviti malo više reda, nije na nama da sugeriramo, bez sumnje, ne bi bilo teško postići.

čitalac

Tri mandalinjana i tri nemandalinjana

Vaš napis o autobusnoj vezi Šibenik-Mandalina nismo mogli objaviti jer nam niste poslali punu adresu. Naime, mi moramo znati tko nam piše da bismo ga potpisali pseudonimom. Uostalom, zašto kriti ime i prezime ako je sve ono onako — bar od nas.

Iznajmljujem prostoriju (konobu) pogodnu za skladište. Uputiti u redakciju.

ZLOUPOTREBA ZBORA

Prigodom proslave Dana ustanka naroda Hrvatske i otkrivanja biste istaknutom revolucionaru, španskom borcu i prvoborcu naše narodne revolucije Josipu Cubriću iz Pirovca, 27. srpnja 1965. godine, izvan programa i u zadnji čas, pošto su se izmijenili predviđeni govornici, zatražio je i dobio riječ sinovac pok. Jose Cubrića.

On je u dobre riječi koje su se mogle pozdraviti izgovorio i one koje zaslužuju najostriju osudu naše javnosti, a prije svega građana Pirovca i svih sudionika zbora. Pored nekih neumjesnosti on je kazao i to da možda onaj koji ga je ubio sada nosi otkrivanja, a on (tj. Josip Cubrić) da nema nijednoga i da bi možda da je nekakav pjesnik imao veći spomenik. Otkuda mu takve grube, uvredljive i neumjesne tvrdnje?

One su, na žalost, proizvod uskog shvaćanja njegova i njegovih — koji smatraju da je revolucionarno djelo proleterskog borca Josipa Cubrića njihovo porodično vlasništvo, a ne prije svega radničke klase, Komunističke partije Jugoslavije i naših naroda, kojima je pripadao dušom i tijelom. Oni su samo prividno bili prihvatili objašnjenje nadležnog organa da se više, i to već odavno ne dodjeljuje orden narodnog heroja za zasluge u ratu, iako bi pokojni Cubrić Joso svojim djelom to zaslužio. Oni su se samo prividno složili sa stavom Općinskog komiteta SKH i Općinskog odbora Udruženja boraca NOR-a i rukovodstava dru-

štveno-političkih organizacija Pirovca da prijašnje nerealne planove o velikim spomenika treba staviti u okvir općeprihvaćenih društveno-političkih mjerila. Jedan od njih zlobno je primjećivao u razgovoru s pojedinim ljudima da se čovjek ne rada bez nogu, niti da hoda bez njih. Drugim riječima: treba podići spomenik barem u naravno veličini a ne kao bistu, jer šta je jedna bista! Zaista više nego žalosno. Oni su htjeli da licitiraju oko revolucionarnog djela Josipa Cubrića i da društveno-političkim organizacijama i zajednici određuju koliki mu spomenik treba podići. Iskristili su priliku da to na usta svog sina, odnosno rodaka, omladinca, kažu javno na zboru,

zloupotrebivši time dano povjerenje. Teško je zamisliti veću neukusnost i zloupotrebu.

Smatrao sam da je ovo trebalo javno kazati i osuditi njihov postupak, jer su ga i oni javno izvršili na zboru na kojem nisu mogli dobiti javni odgovor koliko zbog toga da zbor ne bude pretvoren u polemiku s njima, toliko i zbog iznenađenja koje su izazvali. Takav njihov postupak nema veze s našom stvarnošću, ni s onim zašto se borio i dao svoj život radnički i narodni borac, revolucionar i komunist Josip Cubrić.

Paško Periša,
sekretar Općinskog komiteta
SKH Šibenik

»Čovjek u naša vremena...«
»...kako...«

Drniško ljeto

Ljeto ovdje ima samo drniška obilježja: dugi ljetni dan, kada se čeznljivo pogleda prema bijelim oblacima što dolaze od mora. A ono je daleko tridesetak kilometara i samo mu se ponekad dah osjeti, ako ga jugo donese. Međutim, svako drniško ljeto donosi mnoštvo uspjeha ili podsjeća Drnišane na slučajne propuste.

ČIKOLA, ALI KAKVA?

Drnišani vole svoju Čikolu, krašku i malu rijeku. Ona je plava linija što rasplavlja Petrovo polje. »Zimi od brjega do brjega, a ljeti presahne« — tako narod kaže. Drnišani je često posjećuju; šetaju pored njezinih obala ili traže plave i duboke »virove« da se rashlade. Međutim, Čikola ovog ljeta kod Drniša nije baš tako romantična. Iz nje se širi zadah koji se sve više osjeća u Drnišu. Mirisi se ne mogu lako »slisati« riječima, pa će se predodžba steći kada objasnimo neke činjenice.

Čikola kod Drniša presahne i ne teče. Otvorena kanalizacija na nekoliko mjesta utiče i tako se skupljaju različiti otpaci. Grad se širio i rastao, ali kanalizacija je ostala onakva kakva je nekad bila napravljena. Nedaleko je još klaonica, pa i otpaci iz nje ulaze u Čikolu. Zadah je nesnošljiv osobito ujutro. Rješenje: drnišku kanalizaciju treba odvesti dalje od grada. Inače se ovako stiče jedan zaista neestetski utisak o gradu. A i sanitarno-zdravstveni organi bi mogli imati posla s posljedicama. Dakle, sredstva za komunalije treba potrošiti, i to što prije, radi zdravlja stanovništva.

I na kraju, onako usput, o krivolovcima. Rijeka obiluje ribom, i to u većim količinama. Prije nekoliko godina bilo je i velikih riječnih rakova. Danas od svega toga ništa. Upecati ribu od kojih petnaestak centimetara zaista je premija. Nedjeljom se u Čikoli neprestano čuju dinamiti. Od izvora pa do Drniša pojedinci na veoma jednostavan i neljudski način dolaze do ribe. Sasstane se društvanice te nabavi dinamite, opremi ih za »vodenu upotrebu«, pronađe dio rijeke, Eksplozija... Kasnije plivanje i kupljenje ribe. I nikom ništa, najčešće. Riječno ili gotovo nikako ne stižu prijave protiv tih ljudi »kod Luke« (tako Drnišani zovu popularnog sudiju za prekršaje). Rijeka ostaje pusta. Prava pustoš s veoma sitnim ribicama, dok i one ne nastradaju od slijedećih dinamita.

ZABAVO, GDJE SI?!

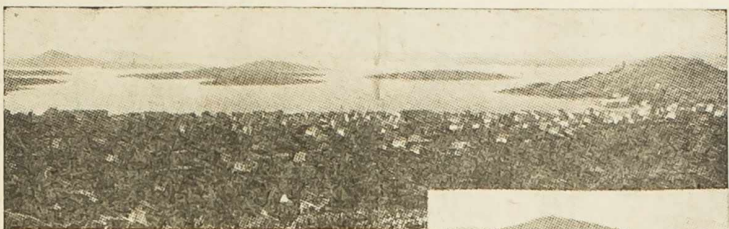
Srednjoškolci su napustili grad. Doduše, jedan manji dio, ali se njihov nedostatak osjeća. Kina radi. Filmovi koji se prikazuju zaista su užas u uzasnom izboru. Drniš vidi rijetko kada dobar film, najčešće stupidne, prazne i bezvezne limunade, i to starijeg porijekla. Priredbe bilo koje vrste — rijetkost su. Plesa nema. Drniš ima dva orkestra, a nema plesa. Uprava hotela članovima orkestra ne garantira niti daje nijednog dinara. Naravno da neće članovi orkestra moliti goste za neki dobrovoljni prilog, da ne kažemo milostinju. I tako to ide... Dva orkestra u gradu ali ne sviraju. Omladina ne pleše.

NOGOMET U SELIMA...

Sela su se upravo zagrijala ovog ljeta. Ali ne od ljeta, nego od nogometa. Općinski komitet SO ima smisla da i ljetu iskoristi za zdravu i organiziranu razonodu. Općinsko nogometno prvenstvo je postala tradicija. Već sada se na mnogim »stadionima« ispunjava po pet stotina gledalaca, jer se radi o tome koja će ekipa biti prva i donijeti prelazni pehar i sportske rekvizite u trajno vlasništvo. Takmiči se tridesetak ekipa iz istog broja sela. Prvo su morali urediti igrališta, a sada borba za primat. Ekipe su podijeljene u pet područja, i to: Petrovo polje, Siverić, Zagora, Miljevci i Promina. Ponekad negdje dođu čak iz Splita i bližih gradova da igraju ili navijaju za svoje selo. Takmičarska komisija pri OK SO imać će ipak posla oko registracije rezultata i discipline. Ekipa Kričaka u području Petrova polja vodi sigurno nakon »astronomske« pobjede nad Kanjanima 13:1. Ona je u svome području siguran prvak, a u ostalim zonama ima mnogo da se riješi.

BRAVO, MIOČANI!

Selo Miočić udaljeno je desetak kilometara od Drniša, ali ono može služiti primjerom mnogima. To selo živi i razvija se u znaku mladih. Omladina je ovdje uz pomoć članova SSRN i komunisti napravila dom — Dom kulture! Radili omladinci nekoliko godina i dobili pomoć od rudnika iz Siverića i Skupštine općine. I tako, dok domovi širom drniške komune postadoše skladišta, Miočići otvorili i sagradili novi dom. Odmah je zatim osnovano KUD »Boško Vetnić« sa tri sekcije: folklornom, muzičkom i dramskom. Miočići su uložili ogroman trud u spremanju programa. Nisu bili zadovoljni rezultatima, jer oni hoće uvijek bolje i više. Stupili su u suradnju s pripadnicima JNA iz Knina. Suradnja je dala izvanredne rezultate, jer su starješine i vojnici JNA iz Knina putovali po tridesetak kilometara da bi pomogli mladim Miočićima. Slijedila su veoma uspješna gostovanja po selima komune. Opet Miočići nisu bili zadovoljni. Prešli su na gostovanja u susjednu, kninsku komunu, ali i to je bilo za njih preusko... Sada slijede gostovanja u našoj susjednoj republici SR Bosni i Hercegovini. Miočići su počeli polako od jedne tačke i šire se baš kao koncentrični krugovi na vodi. Nedavno su kupili mnoge instrumente za svoje programe. Otplacuju od ulaznica i traže pomoć od Skupštine općine. Njima treba pomoći, jer to zaslužuju. Kažemo li da oni i Siveričanima sviraju za ples, onda ih opet stavljamo kao primjer. Već sada oni imaju planove da posjete još neke naše republike. Tako jedno seosko kulturno-umjetničko društvo kreće na put svoje afirmacije. Onda: sretno i brevo, mladi Miočići! Slobodan Grubač

Na odbojkaškom turniru nastupile su četiri ekipe, i to: Sibenik, Prvić Sepurina, Vrgada i Murter. Prvo mjesto pripalo je Sibeniku. Odbojkaši su Sibenika i u finalnoj utakmici slavili pobjedu nad Prvić-Sepurinom od 3:2. U borbi za treće mjesto Murter je svladao Vrgadu sa 2:0. Sve utakmice vodio je Ante Markov iz Murtera.

Tjedan dana kasnije — u nedjelju 18. srpnja — održan je rukometni turnir. Pobjednik je »Radnik« iz Vodice. Ta ekipa je porazila Sibenik s rezultatom od 9:5 (5:1). Čitavo vrijeme utakmice Vodičani su bili bolji — spretnije su se branili i precizno šutirali na gol protivnika, Pored »Radnika« iz Sibenika, na turniru su nastupile još 4 ekipe, i to: Sisak, Betina, Zagreb i Murter. Utakmice su sudili Ante Bukić, Zlatko Belamarić iz Sibenika, te savezni rukometni sudac Martinić iz Zagreba.

U prošlu je srijedu navečer na plivalištu u Betini održanc pojedinačno prvenstvo u plivanju. Nastupilo je tridesetak pionira i pedesetak seniora. Seniori su se takmičili u 5 disciplina

— slobodnom, prsnom, leđnom i leptirovim stilu, te u štafeti. Najviše uspjeha imao je prošlogodišnji pobjednik plivačkog maratona u Murteru, mladi Zagrebčanin Aleksandar Maslec. On je postigao najbolje vrijeme u dvije discipline — slobodno i leptir. Stazu dugu 66 metara slobodnim stilom je preplivao u prednatjecanju za 40, a u finalnoj trci za 45 sekundi. Drugo mjesto u kralju osvojili su članovi plivačkog kluba »Betina« — Burtina i Bilić. U takmičenju leđnim stilom pobijedila je ekipa u sastavu: Bilić, Jakovčević, Bursić i Svedružić. O. Jureta

„Balalajka“

U ŠIBENIKU

Sedmog kolovoza u našem gradu gostuje ansambl »Balalajka« iz SSSR-a. Koncert toga ruskoga etradnog ansambla održat će se na Trgu Sime Matavulja.

Mislimo da će ovo biti, uz »Blistave kristale«, najprezentativnija predstava održana u našem gradu ne samo ovog ljeta nego i unazad nekoliko godina. Moskovski ansambl »Balalajka«, u kojem instrumentalisti imaju originalne ruske narodne instrumente: balalajke, domre, gusle, harmonike i udaraljke, predstaviti će nam se s nekoliko izvrsnih solista, od kojih su osobito popularni: Valentina Levko, solist »Boljšog teatra« (gostovala je po cijelom SSSR-u i Evropi, a nastupila je i u milanskoj »Scali«, gdje je postigla veliki uspjeh. Njezin je mezzosopran izvanredan), Nikolaj Timčenko, solist »Boljšog teatra« iz Moskve, tenor, također gostovao u »Scali« i drugim opernim kućama Evrope, i Arkadij Talmazov, član teatra »Stanislavski - Nemirovič - Dančenko«, bariton. Na programu ovoga ansambla

nalaze se popularne i prefinjene stare ruske romanse, starinski ruski valcer, ruske narodne pjesme i kraće melodije ruskih kompozitora s različitim tematikama: o ljubavi, vojniku, Volgi, Korobejnicima, poštanskoj trojki, stepi, jeseni, i sl. Da bi našim čitaocima program bio slikovitiji, citirat ćemo samo nekoliko naslova: »Pjesma o Volgi«, »Vojnički snovi«, »Podoh pod Izorom«, »U zoru zoričicu zornu«, »Jesenji san«, »Ne ranjavaj me, draga«, »Stara lipa«, »Sal crven kao višnjak«, »Šumska bajka«, »Ne budi sjećanja«, »U trenutku teškom«, »Ciganska pjesma« »Ne, nisam tebe ja tako strasno ljubio«, i dr. Kao dodatak programu, popularna Valentina Levko izvest će našu sevdalinku »Emina« i »Kafu mi, draga, ispesci«. Dirigent ovoga ansambla od 18 članova je Vladimir Fedosejev. J. G.

Na sportskim terenima u Murteru već dvadesetak dana — od 11. srpnja — održavaju se razna sportska takmičenja u okviru Sedmih murterskih sportskih ljetnih igara. Učestvuju ekipe i pojedinci iz Murtera, okolnih mjesta i iz većih gradova u unutrašnjosti. Dosad su održani turniri u odbojki i rukometu, te pojedinačno prvenstvo u plivanju.

Murterske ljetne igre

U okviru Sedmih murterskih sportskih ljetnih igara u Murteru je u nedjelju počeo tradicionalni turnir u malom nogometu. Turnir je službeno otvorio Berislav Turčinov, predsjednik Turističkog društva Murter, a počeo je utakmicom između »Palmolive« iz Splita i »Metalca« iz Sibenika. Pobjeda od 4:1 (2:0) je pripala Splićanima. Oni su tokom čitave utakmice bili bolja ekipa — vještije su se branili i efikasnije napadali. Susret je dobro vodio Srečko vić iz Niša.

Prije otvaranja turnira održan je prigodni svečani ceremonijal. Prvo su na teren utrčali omladinci sa zastavama, a zatim su u defileu na igralište išle ekipe koje će se do 8. kolovoza boriti za prelazni pehar pokrovitelja turnira — Saveza društava za rekreaciju

i tjelesni odgoj »Partizan« Sibenik. Vlado Slavica, potpredsjednik »Partizana«, je zatim svim ekipama dodijelio spomen-zastave. Nakon intoniranja državne himne i dizanja turnirske zastave — Berislav Turčinov je otvorio turnir, a Ante Markov, najstariji aktivni sportista na turniru, položio je ispred svih učesnika turnirsku zakletvu. Organizator ovogodišnjeg murterskog turnira je Turističko društvo Murter.

Na turniru učestvuju 20 ekipa: »Soko« i »Rasamom« iz Beograda, »Trnje«, »Slanica« i »Crveni« iz Zagreba, »Lata«, »Bombak«, »Mladi« i »Metalca« iz Sibenika, »Murter« i »Kolentura« iz Murtera, »Palmoliva« iz Splita, »Prvoborac« iz Vodica, »Ribar« iz Jezera, te Tijesno, Betina, Pirovac, Pakoštane, Putičanje i Zaprešić kraj Zagreba.

O. J.

NATJEČAJ

za upražnjeno mjesto šofera — instruktora u Auto-školi

Izabrani kandidat uzima se na pokusni rok na tri mjeseca, poslije kojeg vremena, ako zadovolji, ostaje u radnom odnosu.

Uvjeti:

1. kvalifikacija šofera sa tri godine vozačkog staža,
2. da je stariji od 25 godina,
3. da je bio instruktora u JNA.

Natječaj je otvoren od 1. VIII do 25. VIII 1965.

AUTO-MOTO DRUŠTVO
ŠIBENIK

Na osnovu člana 21. Osnovnog zakona o radnim odnosima komisija Zadrugnog savjeta »JEDINSTVO«, poljoprivredne za druge Šibenik, raspisuje

NATJEČAJ

za radno mjesto

1. Poslovođa prodavaonice br. 7 u Grebašćici
2. Financijski knjigovođa

Uvjeti:

- Pod 1
VKV radnik u trgovini
KV radnik u trgovini sa dvije godine prakse
- Pod 2
završena srednja škola sa jednom godinom prakse.

Rok za podnošenje prijave je do 15. VIII 1965. godine. Nastup službe odmah ili po dogovoru. Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohoda zadruga.

Uz 900-godišnjicu Šibenika Poznata imena

U ovom napisu iznijet ćemo imena s najvažnijim biografskim podacima nekolicine Šibenčana značajnih za 900-godišnju burnu historiju ovoga dalmatinskog grada, kao i onih koji su duže vrijeme djelovali u ovom gradu. Ovdje ćemo se osvrnuti uglavnom na naše građane koji su živjeli i djelovali do kraja prošlog stoljeća.

JURAJ ČULINOVIĆ, rodom iz Skradina, jedan je od najstarijih dalmatinskih slikara 15. stoljeća. Učio je u klasi utemeljitelja padovanske škole slavnog Franje Squarcinija. Duže vrijeme djelovao je u Šibeniku i tu se oženio sa kćerkom Jurja Dalmatina. Iako je bio veliki umjetnik, imanje je stekao više baveći se trgovinom negoli slikarstvom. Umro je u Šibeniku 1504. godine; a njegova djela čuvaju se u raznim muzejima širom Evrope:

NIKOLA FIGRENTINAC, veliki renesansni umjetnik, naslijedio je Jurja Dalmatina u gradnji Katedrale. Izradio je dva krasna kapitela velikih stupova, zatim monumentalnu kupolu, a u suradnji s Ivanom Pribislavićem izradio je stepenice crkve Sv. Ivana.

MARTIN KOLUNČIĆ, rođen je u Šibeniku, gdje je djelovao u 16. stoljeću. Jedan je od najpoznatijih jugoslavenskih bakrorezača. Obitelj Kolunčića spominje se više stoljeća u Šibeniku. Najpoznatija su mu 24 portreta rimskih careva (od Julija Cezara do Aleksandra Severa) koji su objelodanjeni oko 1570. godine. Proslavio se i kao kartograf. Osobito je važna

kapta srednje Dalmacije i okoliš Šibenika. Veći dio njegovih djela pohranjen je u zbirci Albertini u Beču.

IVAN LUKAČIĆ, rođen je u Šibeniku 1574. godine. Učio je u Italiji, gdje je postao magister muzike. 30 godina djelovao je u Splitu kao kapelnik stolne crkve. Najznačajnija mu je zbirka moteta i jedini primjerak toga djela čuva se u državnoj biblioteci u Berlinu. Ovoga našeg umjetnika otkrio je prije 30 godina dr Dragan Plamenac, objavivši studiju pod naslovom: »Nepoznati hrvatski muzičar ranog baroka«.

FRANJO DIVNIĆ, živio je u 17. stoljeću. Postao je doktorom crkvenog i građanskog prava u Padovi. U Šibeniku je vodio razne općinske službe. Bavio se historijom i arheologijom. Svom sugrađaninu Melkioru Tetti, slavnom pravniku padovanskog univerziteta, preporučio je da mu štampa djela. Napisao je ova djela: »Ratna historija Dalmacije i Venecije u doba Turaka« i »Sjećanja na Dalmaciju«.

SIMO MATAVULJ, jedan od najvećih jugoslavenskih realističkih pisaca. Učiteljvao

je po sjevernoj Dalmaciji. Djelovao je kao nastavnik i školski nadzornik u Crnoj Gori. Učestvovao je u hercegovačkom (1875) i bokeljskom ustanku (1881). Napisao je mnogo pripovijedaka i putopisa. Najznačajnije mu je djelo »Bakonja fra Brne«, prema kojem je bio snimljen i jedan od naših prvih filmova poslije rata.

FRANJO MAZZOLENI, rođen u Šibeniku 1832. godine. Napustivši svećeničko zvanje, studirao je pravo u Beču. Tu ga je u pjevanju podučavala Basadonna, dvorski pjevač. Proslavio se kao vanredan tenor u Austriji, Italiji, Španiji, Francuskoj, Engleskoj, Meksiku i SAD. Među brojnim odlikovanjima, Mazzoleni je dobio naslov počasnog predsjednika Internacionalnog društva u Napulju. Nastupio je kao pjevač i u dalmatinskim gradovima. Današnje Narodno kazalište, nakon što je izgrađeno, zvalo se Teatro Mazzoleni.

ANDRIJA MEDULIĆ se po Janu Kolaru rodio u Šibeniku početkom 16. stoljeća. Živio je i djelovao u Šibeniku, a slikarstvo i rezbarstvo izučio je u Veneciji. Bio je prijatelj slavnog Ticijana. Njegova djela pohranjena su po raznim evropskim gradovima, a osobito u Veneciji, Parizu, Londonu i Beču. U Šibeniku su postojali njegovi afreski u Gradskoj vijećnici (»Dolazak Mlečića u Šibenik«) i »Posljednja večera« koja se nalazila u samostanu

dominikanaca, ali je kasnije to djelo nestalo bez traga.

TONKO MRNAVIĆ, živio je na prijelazu iz 16. u 17. stoljeće. Bavio se književnošću, historijom i kartografijom. Njegov najpoznatije djelo je »Osmančica«, drama u stihovima, štampana u Rimu 1631. godine.

JURAJ ORSINI, poznatiji pod imenom Juraj Dalmatinac, graditelj je šibenske Katedrale. Juraj je stvorio u Šibeniku graditeljsku školu koja je imala vidnog utjecaja na graditeljstvo u Dalmaciji. Juraj je bio učenic Ivana i Bartula Buona, a sigurno je da je na njega utjecao i Michelozzi, koji je iz Firence došao u Veneciju. Obitelj Orsinija izumrla je u Šibeniku 1699. godine.

BOŽIDAR PETRANOVIĆ, književnik i pravnik, rođen je u Šibeniku 1809. godine. Filozofiju i pravne nauke završio je u Gracu i Beču. Tajnik je pravoslavne konsistorije u Šibeniku, a zatim sudski i dvorski savjetnik. Godine 1848. zastupnik je u Beču. Njegovim nastojanjem osnovana je 1862. godine u Zadru Matica dalmatinska, čiji je prvi predsjednik. Godine 1836. pokreće »Srpski dalmatinski almanah«. Pisao je u »Danici ilirskoj«. Na naš jezik preveo je austrijski Građanski zakon. Za Jugoslavensku akademiju napisao je nekoliko stručnih pravno-historijskih rasprava. Jedan je od najpoznatijih predstavnika ilirskog preporoda u Dalmaciji. Umro je u Veneciji 1874. godine.

IVAN SIMUNIĆ je već sa 15. godinom stupio u Marmonetovu vojsku. Kao kapetan u Napoleonovoj vojsci, ide u Rusiju, gdje biva zarobljen.

Kasnije stupa u rusku regimentu i ubrzo postaje major. Sudjeluje u borbama na području Kavkaza. Borio se protiv Perzijanaca, gdje je teško ranjen. U ratovima protiv Turaka istakao se kao hrabari vješt vojskovođa. Kao višeg generala, car Nikola I šalje ga u Perziju 1832. godine, gdje šest godina ostaje u diplomatskoj službi. U zadnjim godinama svog života Simunić je bio imenovan za komandanta posade u Ivangorodu, podmaršal je i guverner Varšave godine 1848. posjetio je Dalmaciju i Šibenik. Umro je u Varšavi 1851.

JURAJ SIŽGORIĆ, najpoznatiji jugoslavenski pisac humanizma. Prvi je sakupljač narodnih blaga. »De situ Illyriae et civitate Sibenici« najpoznatije mu je djelo pisano na latinskom jeziku. U njemu opisuje Šibenik i okolicu, narodne običaje, pjesme i prazničke svečanosti.

ANTE SUPUK, istakao se u borbi protiv autonomasa, a 1872. godine postaje prvi hrvatski načelnik šibenske općine. Mnogo je radio za napredak Šibenika, pa je njegovom zaslugom podignuta sudska zgrada, bolnica, obala, otvorena građanska škola, dovedeno električno svjetlo i izgrađen gradski vodovod. Bio je zastupnik u Dalmatinskom saboru i u carevinom vijeću za kotare Šibenik i Zadar.

NIKOLA TOMASEO, poznat je kao pjesnik, filozof, žurnalist, povjesničar, kritičar; romanopisac, govornik i prevodilac s raznih jezika. Napisao je više od 200 djela na talijanskom jeziku i jedan je od najplodnijih pisaca 19 stoljeća u Evropi.

Na našem jeziku napisao je »Iskrice«, a sakupljene narodne pjesme predao je Ivanu Kukuljeviću, koje je dobrim dijelom objelodanila Matica hrvatska. Poznate su njegove polemike sa Natkom Nodilom o Dalmaciji. Bio je protivnik njena sjedinjenja sa Hrvatskom. Najviše godina boravio je u Firenci. Pod starost je oslijepio, ali je i dalje preko svojih pisara i kćeri radio. Živio je u relativnoj oskudici. Zadnji put posjetio je Šibenik 1869. godine.

ANA VIDOVIĆ, ubraja se među prve ilirske pjesnikinje. Sakupljala je narodno blago, a surađivala je u »Zori Dalmatinskoj«. Ostavila je više zbirki pjesama i pripovijedaka na našem i talijanskom jeziku.

ROBERT VISIANI, rodio se u Šibeniku 1800. godine, doktorirao je medicinske nauke u Padovi. Kao liječnik, službovao je u Dalmaciji, ali je poznatiji kao profesor botanike u Padovi, gdje je uredio prvi botanički vrt u Evropi. Na latinskom i talijanskom jeziku napisao je više literarnih i znanstvenih djela. Najpoznatije mu je djelo »Flora Dalmatica«. Lijepon svotom podigao je jedan kat stare bolnice (danas Dom staraca), a pomagao je također siromašnije građane.

ANTE ZORČIĆ, pjesnik, rođen u Šibeniku 1822. godine. Napisao je više zbirki pjesama. Poznatija mu je »Vila Dalmatinska oli različne pjesme«. Pjevao je rodoljubne i duhovne pjesme, od kojih su neke objavljene u »Zori Dalmatinskoj« u Zadru. Bio je pristaša ilirskog preporoda na području Dalmacije. (jj)

Plivanje

Dosad najveći uspjeh „Šibenika“

Ove godine ljubitelji sporta na vodi zaista mogu biti zadovoljni postignutim uspjehom svojih ljubimaca. Naime, plivači i plivačice »Šibenika«, takmičivši se u drugom plivačkom razredu-jug, postigli su svoj dosad najveći uspjeh. Sve su protivnike porazili dosta uvjerljivo. Jedini poraz doživjeli su u Mostaru s domaćim »Veležom«. Čini se da bi bili dobili i taj susret da najbolja plivačica (Martinović) nije bila bolesna.

Prema svim izgledima, postoje velike šanse da se plivači i plivačice »Šibenika« ove godine plasiraju u prvi plivački razred. Tada bi se svim Šibenčanima pružila prilika da na svome bazenu vide naše najbolje plivače i plivačice, kao što su Dijković, Rogušić, Vrhovšek, Bjedova, Zaerov i Piličeva.

Za ovaj su uspjeh zaslužni svi plivači i plivačice i uprava društva, koja je u minimalna financijska sredstva uspjela omasoviti klub, tako da je on čini se, danas najmasovniji klub u gradu. Od plivača teško bi se mogao odvojiti najbolji, ali ipak Martinović zaslužuje svaku pohvalu. On za klub pliva u nekoliko disciplina i redovno donosi najviše bodova. Još bi se mogli spomenuti F. Stojnić, E. Stojnić, Koštan i Baica. Kod plivačica najbolja je Martinovića. Dosta dobre su bile D. Čikola i Blaževića.

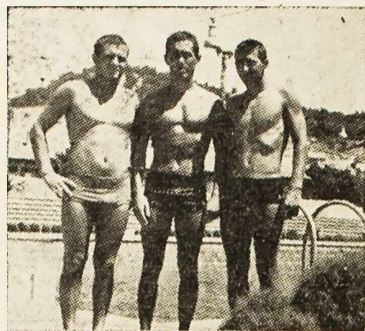
SIBENIK — MEDVEŠČAK 12,886:10,106

Prošle je srijede na plivačkom bazenu u Crnici održan plivački susret u okviru drugoga plivačkog razreda — jug između domaćeg »Šibenika« i »Medveščaka« iz Zagreba. Šibenčani su dosta lako savladali svoje goste iz Zagreba s više od dvije i po tisuće bodova. Najljepše borbe vodile su se u disciplini 400 m slobodno muški i ženske, te 200 m prsno žene.

Rezultati: muški: 400 m slobodno 1. Martinović (S) 4:58,0 i Lutvinski (M) 5:19,2; 200 m prsno 1. F. Stojnić (S) 3:01,0 i 2. Jerković (S) 3:13,0 200 m leđa 1. Koštan (S) 2:45,0 i 2. Mikac (M) 2:53,5; 200 m leđtir 1. Martinović (S) 2:28 i 2. F. Stojnić (S) 2:56,4; 100 m slobodno 1. Lutvinski (M) 1:00,8 i 2. Baica (S) 1:07,2; Stafeta 4x100 mješovito 1. Šibenik 4:58,2 i 2. Medveščak 5:15,5.

Žene: 400 m slobodno 1. Mar-

tinović (S) 6:02,2 i 2. Zonja (S) 6:18,8; 200 m prsno 1. Kumrec (M) 3:18,2 i 2. D. Čikola (S) 3:20,0; 100 m leđa 1. Blažević (S) 1:30,7 i 2. R. Čikola (S) 1:31,4; 100 m leđtir 1. Kumrec (M) 1:29,4 i 2. D. Čikola (S) 1:31,0; 100 m slobodno 1. Marti-

Na slici: Baica, Karković i Martinović

nović (S) 1:16,8 i 2. Juras (S) 1:21,0; Stafeta 4x100 slobodno 1. Šibenik 5:31,4 i 2. Medveščak 5:53,6.

SIBENIK — VELEŽ 13,158 : 12,791

U derbi kolu drugoga plivačkog razreda prošlog su se petka

na bazenu »Šibenika« u Crnici sastale epike »Šibenika« i »Velež« iz Mostara da odmjere snagu i vide koja je plivačka momčad najbolja u ovom razredu. Veležovci su na svome bazenu pobijedili »Šibenik« sa svega 135 bodova razlike. Šibenčani su se spremali da na svome bazenu pokažu da su zaista najbolja ekipa u ovom razredu. U Šibeniku je za ovaj susret vladalo veliko zanimanje i na bazenu sakupilo nešto oko tisuću najvjernijih navijača koji su došli da bodre svoje ljubimce.

Susret je počeo najdužom disciplinom programa, 400 m slobodno. Prema očekivanju, Martinović je dosta premoćno na cilj došao prvi i nakon pet disciplina »Šibenik« je bio u vodstvu 900 bodova, i tog trenutka nitko više nije vjerovao da će gosti iznenaditi domaće.

Ipak se najintenzivnija borba vodila između F. Stojnića i Hadžomerovića na 200 prsno. Hadžomerović je u toku cijele pruge vodio, ali je Stojnić u posljednjim metrima uspio savladati najboljeg plivača gostiju. Ništa slabija borba nije bila ni na 200 m leđno, gdje je Koštan za udar ruke izgubio prvo mjesto. Kod žena, gošće iz Mostara osvojile su sva prva mjesta, osim u disciplini 200 m prsno.

Rezultati: muški: 400 m slobodno 1. Martinović (S) 4:51,6 i 2. Novak (S) 5:18,4; 200 m prsno 1. F. Stojnić (S) 2:57,4 i 2. Hadžomerović (V) 2:59,8; 200 m leđa 1. Buhac (V) 2:44,6 i 2. Koštan (S) 2:45,6; 200 m leđtir 1. Martinović (S) 2:44,4 i 2. F. Stojnić (S) 2:54,4; 100 m slobodno 1. Milčević (V) 1:02,4 i 2. Baica (S) 1:07,8; Stafeta 4x100 mješovito 1. Velež 4:51,0 i 2. Šibenik 5:00,5.

Žene: 400 m slobodno 1. Skorija (V) 5:56,0 i 2. Martinović (S) 5:59,0; 200 m prsno 1. D. Čikola (S) 3:23,4 i 2. Bahrak (V) 3:26,8; 100 m leđa 1. Letica (V) 1:29,2 i 2. Blažević (S) 1:30,9; 100 m leđtir 1. Skorija (V) 1:21,8 i 2. Ninić (S) 1:33,2; 100 m slobodno 1. Letica (V) 1:15,2 i 2. Martinović (S) 1:16,3; Stafeta 4x100 m slobodno 1. Velež, a 2. Šibenik. (DK)

Waterpolo

Prvi dio waterpolo prvenstva Hrvatske

Domaćin najuspješniji

U prošli petak, subotu i nedjelju u Šibeniku je održano ovogodišnje waterpolo prvenstvo SR Hrvatske za klubove koji se ne takmiče u Prvoj i Drugoj saveznoj waterpolo ligi. Na prvenstvu je učestvovalo sedam momčadi, i to: »Omladinac« iz Osijeka, »Budućnost« iz Dubrovnika, »Galeb« iz Makarske, Omiš, Vela Luka, Hvar i organizator prvog dijela prvenstva »Šibenik«.

Nakon što je predsjednik Odbora za waterpolo Plivačkog saveza Hrvatske inž. Ante Roje pozdravio učesnike i sve goste, prvenstvo je otvoreno utakmicom »Šibenik« — »Galeb«, u kojoj su domaćini postigli prvu pobjedu.

Sto se tiče kvaliteta utakmica, možemo reći da nisu bile na nekoj naročitoj visini. Ipak su najviše pokazali »Šibenik« i Vela Luka, koja je na ovo prvenstvo došla, čini se, najspremnija. Međutim, prvo mjesto osvojili su domaći waterpolisti, koji su čvrsto riješili da se ove godine kvalificiraju u drugoligaško društvo. Oni su iz utakmice u utakmicu igrali sve bolje. Jedino su zakazali protiv »Budućnosti« u preposljednjem kolu. Drugom polovinom ovog mjeseca na Hvaru se igra drugi dio, pa vjerujemo da će Šibenčani uspjehi da sačuvaaju prednost od tri boda.

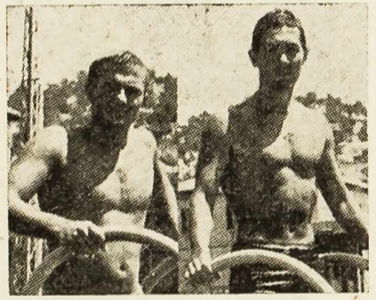
Najbolju igru u timu »Šibenika« pružio je Belamarić, koji je nastupio sa svega nekoliko treninga. Bekovi Junaković i E. Stojnić igrali su solidno. U pomoćnom redu Karković je bio dobar organizator. Baica i Martinović su u navali bili pokretljiviji od Deana, koji ne zna da iskoristi svoju snagu pred protivničkim golom. Popularni Mile na vratima branio je dosta promjenljivo. Dobar je bio na odlučujućoj utakmici s Vela-Lukom.

Evo sastava pobjednika prvog dijela: Nakić, Junaković, E. Stojnić, Karković, Belamarić, Martinović, Dean, Jerković, Baica, Bučević i F. Stojnić.

Najlošije na ovom prvenstvu su prošli waterpolisti »Omladinac« iz Osijeka. Nije ni čudo kad se zna da Osječani nisu, radi poplave, imali gdje da treniraju. Na prvenstvo su došli sa svega 5 treninga.

Organizacija ovog takmičenja bila je izvanredna. Međutim,

nema prvenstva koje bi završilo bez incidenta. Ovoga puta incident nisu izazvali gledaoci, nego takmičari sami među sobom. Prvo su se igrači Omiša poslije utakmice sa »Šibenik-

Kapetani plivačke i waterpolo ekipe: Karković i Martinović

kom« potukli. Nešto kasnije, po završetku utakmice Hvar — Budućnost, ponovo su se potukli igrači objiju momčadi, i to na rubu bazena. Rukovodstvo je na vrijeme reagiralo i inicijatore najoštrije kaznilo. Taj nesportski ispad napra-

vili su igrači Hvara, koji treba da organiziraju drugi dio prvenstva, pa je veliko pitanje hoće li Plivački savez Hrvatske uopće dozvoliti Hvaranima da oni budu organizatori. Inače, ostale su ekipe bile disciplinirane.

Evo rezultata po kolima: I kolo: Šibenik — Galeb 4:0, Vela Luka — Partizan 3:2, Budućnost — Omladinac 3:0. II kolo: Šibenik — Hvar 5:2, Vela Luka — Omladinac 5:1, Partizan — Galeb 2:1. III kolo: Vela Luka — Budućnost 2:2, Galeb — Omladinac 4:0, Hvar — Partizan 4:1. IV kolo: Budućnost — Galeb 4:3, Hvar — Omladinac 5:1, Šibenik — Partizan 6:0. V kolo: Šibenik — Omladinac 6:0, Hvar — Budućnost 2:1, Vela Luka — Galeb 4:0. VI kolo: Partizan — Omladinac 2:1, Vela Luka — Hvar 3:1, Šibenik — Budućnost 3:2. VII kolo: Hvar — Galeb 6:4, Šibenik — Vela Luka 2:1 i Budućnost — Omiš 3:4.

TABLICA

Šibenik	6	6	0	26:5	12
Vela Luka	6	4	1	18:8	9
Hvar	6	4	0	20:15	8
Omiš	6	3	0	11:18	6
Budućnost	6	2	1	15:14	5
Galeb	6	1	0	12:21	2
Omladinac	6	0	6	4:25	0

Slaba igra

»SIBENIK« — »JISKRA« 4:3 (1:3)

U prvoj međunarodnoj nogometnoj utakmici koja je u Šibeniku odigrana ove godine prošle srijede sastali su se domaći drugoligaški »Šibenik« i »Jiskra«, član čehoslovačke druge lige. Nakon bolje igre u drugom poluvremenu pobijedio je »Šibenik« sa 4:3. Zgoditke su postigli Stanišić, Relić, Marov

i Lauha (autogol) za »Šibenik«, a Praženica 2 i Ježo za »Jiskru«. Pred oko 500 gledalaca sudio je odlično Crnogaja.

»Šibenik« je na ovoj utakmici isprobao nekoliko igrača koji dolaze u obzir za sastav prve ekipe. Na tempo utakmice mnogo je utjecala sparina, tako da prikazani nogomet nije mogao zadovoljiti malobrojne gledaoce.

Prijateljska međunarodna nogometna utakmica

Gosti oduševili

»SPARTAK« — »SIBENIK« 5:1

Pripremajući se za početak prvenstva Druge lige, »Šibenik« je u nedjelju na svome terenu igrao utakmicu sa članom prve čehoslovačke lige »Spartakom« iz Trnova, u čijim redovima igra nekoliko članova čehoslovačke reprezentacije.

Svojom odličnom igrom gosti su oduševili malobrojne gledaoce. Oni su od prve minute na metnuli domaćima svoj stil igre: igrali brzo, brzo se oslobađali lopte i tući na gol iz svake pozicije. Unatoč tome što su igrali uz vjetar, gosti su u prvom dijelu postigli četiri lijepa zgoditka.

Već u 12. minuti reprezentativac Kravarek je sa desnog krila iz samoga »mrtvog« ugla ostrim udarcem pogodio suprotni ugao Sirkovićeve gola. U tom periodu domaći imaju više od igre. Međutim, navala nije iskoristila tu premoć. Tek u 23. minuti Bakmaz je sa desnog krila nabacio loptu pred vrata. Orošnjak je bio najviši i glavom je loptu ubacio u mrežu.

Za svega 6 minuta gosti su postigli još tri zgoditka. Prvi je Kabat centriranu loptu s desnog krila odličnim volej-udarcem uputio u mrežu i tako

IZ NOGOMETNOG KLUBA »SIBENIK«

Sazvana izvanredna skupština

U ponedjeljak je održana izvanredna sjednica Upravnog odbora nogometnog kluba. Poslije detaljne diskusije kompletan Upravni odbor dao je ostavku i zakazao izvanrednu godišnju skupštinu za petak 6. kolovoza u 19 sati u prostorijama Društvenog doma.

Odmah poslije toga održana je i konferencija za štampu, na kojoj su novinari detaljnije upoznati s nastalom situacijom u nogometnom klubu.

Već duže vremena klub se nalazi u teškoj financijskoj krizi. Da sada je održano nekoliko sastanaka s društveno-političkim forumima i drugim zainteresiranim faktorima u gradu. Kod svih se naišlo na razumijevanje i svi su obećali da se klub neće rasformirati. Međutim, klubu su osigurana sredstva samo do 1. srpnja, iako su sredstva koja je klub dobio za treći kvartal utrošena za podmirivanje dugova iz ranijih mjeseci. Zbog tih podmirivanja klub više u blagajni nema ni dinara, a za koji dan treba putovati u Kakanj na prvu utakmicu.

Drugo, također važno pitanje koje je uzrokovalo da Upravni odbor podnese ostavku je pitanje uređenja stadiona, koji po zakonu NSJ i klubova saveznog takmičenja mora imati uređenu ogradu, svlačionice i stative. Osim ograde, na stadionu nema dobre svlačionice, jer se današnje svlačionice nalaze u baraci, a da ne govorimo o stativama koje po propisima moraju biti okrugle, a ne četvrtaste.

U vezi s tim »Šibenik« svakog dana očekuje dolazak komisije NSJ da pregleda šta se napravilo na igralištu, jer je rok bio do početka takmičarske godine 1965/1966. Međutim, zbog pomanjkanja financijskih sredstava ostalo se na mrtvoj tački. »Zao nam je, kazano je na konferenciji, što klub, iako dobije sredstva, neće moći igrati na svome igralištu jer svlačionice i stative nisu napravljene.«

Nakon toga je održan i sastanak sa igračima, kojima je prikazana situacija u kojoj se našao klub. Igrači su to zaista teško primili k srcu, ali su ipak obećali da će i dalje redovno trenirati sve dotle dok se konačno ne riješi i to pitanje.

Ova vijest nije samo uzбудila igrače, nego i mnoge građane. Njihova mišljenja su različita. Neki govore da će se već na skupštini to pitanje riješiti i da će se »Šibenik« i slijedećeg prvenstva takmičiti u Drugoj ligi. Ima i onih koji govore da će se situacija vrlo teško riješiti s obzirom da Skupština općine nema sredstava.

I na kraju, bila bi velika šteta da se klub rasformira, jer je on bio poznat kao »rasadnik« odličnih nogometaša koji danas igraju u nekoliko prvligaških momčadi. I današnja juniorska momčad u svojim redovima ima nekoliko perspektivnih mladića, koji su već uzeti u sastav omladinske reprezentacije Jugoslavije.

D. Korda

BICIKLIZAM

U ČAST DANA USTANKA

Kriterijska vožnja

Biciklistički klub »Šibenik« organizirao je u čast Dana ustanka prvu kriterijsku biciklističku trku na relaciji Šibenik—Rogoznica—Šibenik u dužini od 75 kilometara. Uz domaće vozače nastupili su i vozači iz Zadra, Splita i Varaždina.

Nakon dosta velike borbe pobijedio je član »Šibenika« Šupe ispred svoga klupskog druga Grozdanića, koji je 50 metara pred ciljem imao kvar na biciklu. Da nije bilo toga, Grozdanić bi najvjerojatnije osvojio prelazni pehar biciklističkog kluba »Šibenik«. Od gostiju najbolji su bili Varaždinci. (DK)

vidjeli, u timu ima igrača koji se ne zalažu i čini se da bi svinj takvim igračima trebalo dati klupu za rezervu, a u tim ubaciti mlade, koji će za vrijeme igre više dati.

Timovi su igrali u slijedećim sastavima:

»SIBENIK«: Sirković, Marenčić, Friganović, Žepina Grgić, Miljević, Stojić, Bakmaz, Orošnjak, Stanišić, Relić i Marinić. »SPARTAK«: Kozinka, Benko, Jarabek, Zlocha, Ježek, Kravarik, Kravarik, Hruščenski, Hruščenski, Kuna, Spec, Kabad.

Utakmicu je pred oko 500 gledalaca dobro vodio Crnogaja iz Šibenika. (DK)

ZAHVALA

Povodom smrti našega dragog oca, svekra i djeda

KOMAR MATE

izražavamo zahvalnost svima onima koji su nam izrazili saučesne usmeno i pismeno, poslali vijence i otpatili dragog pokojnika na vječni počinak.

Obitelj: Komar

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera američkog filma — RATNI HEROJ — (do 8. VIII)
Meksikanski film — MAJKO, SLUŠAJ MOJU PJESMU — (9—10. VIII)
»SIBENIK«: premijera američkog filma — MOST DO SUNCA — (do 8. VIII)
Premijera zapadnonjemačkog filma — OSVETNIK — (9 do 12. VIII)

»20. APRILA«: zatvoreno zbog preuređenja.

DEŽURNE LJEKARNE

Do 6. VIII — Centralna — Ulica Borisa Kidriča.
Od 7. do 13. VIII — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

RODENI

Stipe, Ante i Marije Janjac; Ivica, Slavka i Marije Bralić; Natalije, Bože i Vesne Barić; Dražan, Dane i Radojke Jakoliš; Damir, Marinka i Marije Bukić; Boris, Mirka i Marije Grčić; Snježana, Ante Lokasa i Karmele Grbelja; Milenka, Božidara i Nade Jelovčić; Milena, Gojka i Stane Mišković; Mira, Milka i Nevenke Mrdeža; Irena, Jere i Josipe Jurin; Keril,

Nikole i Milice Klarin; Lidija, Zvonimira i Antice Olivari; Ana, Marka i Ante Silov-Tepić; Živko, Ante i Marije Silov-Tepić; Vedrana, Frane i Ane Krečak; Senka, Mira i Stane Banovac; Davor, Stanka i Marije Krečak; Ante, Marina i Sinke Grgurina i Snježana, Luke i Marije Kundid.

VJENČANI

Ante Koštan i Zorka Petković; Sime Šišara i Ana Škugor; Vice Cović i Marija Živković; Nikola Kontić i Dragica Negro i Dušan Miletić i Branka Jurković.

URMLI

Frana Slavica, stara 52 godine; Luca Lovrić, stara 84. godi-

ne; Sime Kričić, star 75 godina; Dragutin Britvić, star 74 godine; Zorka Meichner, stara 70 godina i Marija Labura, stara 68 godina.

VAŽNIJI TELEFONI

Informacije	98
Željeznička stanica	26—44
Autotransport	20—87
Putnik	24—30
Elektra	20—40
Vodovod	20—50
Bolnica	23—33
Hitna pomoć	94
Vatrogasna straža	22—22
Narodna milicija	23—23
Saobraćajna milicija	27—31
„Šibenski list“, redakcija	25—62
„Slobodna Dalmacija“, dopisništvo	28—51

AUTOBUSI:

Za Rijeku i Zadar a 4.15, 8.45, 9.45, 10.35, 11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 20, 21.35,

22.30 i 22.35 (u 10.30 i 20 sati saobraćaju u ljetnoj sezoni).
Za Zadar a 7 i 11 sati.
Za Dubrovnik u 2.45, 5.30, 9.30, 11, 11.30 i 22 sata.
Za Split u 2.45, 3.55, 4.55, 6, 7, 7.45, 8, 9.30, 11, 11.30, 12.55, 13.45, 14, 14.40, 16, 18.15 i 18.55 (u 6 sati saobraća u ljetnoj sezoni).
Za Zagreb — Beograd u 3.40 sati (ljetna sezona).
Za Zagreb u 5 sati (ljetna sezona).
Za Ljubljano u 10.30 i 20 sati (ljetna sezona).
Za Drniš i Knin u 5.15, 12 i 15.15 sati.
Za Benkovac u 15 sati (polazak sa Martinske).
Za Ervenik u 14.30 sati.

VLAKOVI:

Polazak za Zagreb u 9.52, 19.10 i 22.35 sati, za Beograd u 19.10 sati, za Split u 3.03, 7.08 i 14.40 sati.

BRODOVI:

Za Split u 4.10 sati, za Rijeku u 21.30 sati.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa« Šibenik

Direktor: MIRKO KNEZEVIĆ
List uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-18 — Telefon štampari je 22-28 i 29-53.